

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

قوه قضائیه

شامل: قوانین - مذاکرات مجلس شورای اسلامی - رویه‌های قضایی - عهدنامه‌ها - آئیننامه‌ها

WWW.RRK.IR

WWW.DASTOUR.IR

تصویب‌نامه‌ها - تصمیم‌نامه‌ها - اساسنامه‌ها و آگهیها

تک شماره ۴۵۰۰ تومان

صفحه	دستگاه اجراءکننده	تاریخ تصویب	عنوان مندرجات (قوانین و مقررات و مصوبات آراء وحدت رویه)
۲	شهرداری شهر همدان	۱۴۰۲/۳/۲۳	رای شماره 140231390000718638 هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری با موضوع: عوارض ماده 47 سال 1396 ابطال نشد
۳	جهاد دانشگاهی - قوه قضائیه سازمان اداری و استخدامی کشور	۱۴۰۲/۳/۲۲	رای شماره 140231390000705599 هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری با موضوع: بند 3 اطلاعیه شماره 4 آزمون استخدامی کادر اداری قوه قضائیه در سال 1400 ابطال نشد
۴	وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی سازمان غذا و دارو	۱۴۰۲/۳/۲۲	رای شماره 140231390000710416 هیأت تخصصی فرهنگی آموزشی پزشکی دیوان عدالت اداری با موضوع: بخشنامه شماره 100/1888 مورخ 1399/11/29 وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، بندهای (2) و (17) بخشنامه شماره 675/2080/د مورخ 1400/01/18 مدیرکل فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی سازمان غذا و دارو و بندهای (9) و (10) بخشنامه شماره 675/21972/د مورخ 1400/03/01 مدیرکل فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی سازمان غذا و دارو ابطال نشد
۵	سازمان دامپزشکی کشور	۱۴۰۲/۳/۲۳	رای شماره 722789 هیأت تخصصی فرهنگی آموزشی پزشکی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال ردیف 1 از جدول مندرج در صورتجلسه شورای مدیران کل سازمان و ادارات کل استان‌ها مورخ 1401/8/23 (موضوع ابلاغیه شماره 84024/4/10/401 مورخ 1401/9/1 مدیرکل حوزه ریاست، حقوقی و ارزیابی عملکرد سازمان دامپزشکی کشور) ابطال نشد
۶	وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی	۱۴۰۲/۳/۲۴	رای شماره 140231390000732443 هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری با موضوع: بخشنامه شماره 253270/1400 مورخ 1400/11/12 مدیرکل امور اداری و منابع انسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی خطاب به ادارات کل فرهنگ و ارشاد اسلامی ابطال نشد
۷	دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی استان اردبیل	۱۴۰۲/۳/۲۴	رای شماره 735626 هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری با موضوع: ممنوعیت انتقال و تغییر پست سازمانی و اعمال مدرک تحصیلی جدید در بند 8 بخشنامه شماره 1018/01/1 مورخ 1401/1/10 با موضوع ایجاد محدودیت از اجرای قانون جامع خدمات رسانی به ایثارگران ابطال نشد
۷	وزارت راه و شهرسازی	۱۴۰۲/۳/۲۷	رای شماره 751826 هیأت تخصصی اراضی شهرسازی منابع طبیعی محیط زیست دیوان عدالت اداری با موضوع: اطلاق نظریه شماره 02/100/54888 مورخ 1393/10/15 وزیر وقت راه و شهرسازی ابطال نشد
۸	وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی	۱۴۰۲/۳/۲۹	رای شماره 785744 هیأت تخصصی بیمه کار تامین اجتماعی دیوان عدالت اداری با موضوع: بخشنامه افزایش غیرقانونی دستمزد 1402 شورای عالی کار به شماره 296137 مورخ 1401/12/29 شورای عالی کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی ابطال نشد
۱۰	اداره کل امور ایثارگران وزارت جهاد کشاورزی	۱۴۰۲/۳/۳۰	رای شماره 792045 هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری با موضوع: مصوبه شماره 385 مورخ 1396/9/27 کمیسیون مرکزی ایثارگران ابطال نشد
۱۰	شورای اسلامی شهر کرمانشاه	۱۴۰۲/۴/۳	رای شماره 813948 هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری با موضوع: مصوبه شورای اسلامی شهر کرمانشاه در خصوص پذیره (مضاعف) سال 99 ابطال نشد

صفحه	دستگاه اجراء کننده	تاریخ تصویب	عنوان مندرجات (قوانین و مقررات و مصوبات آراء وحدت رویه)
۱۱	شورای اسلامی شهر مشهد	۱۴۰۲/۴/۳	رای شماره 821756 هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری با موضوع: عوارض شماره 30/90/4746 مورخ 1390/11/11 شورای اسلامی شهر مشهد از سال 90 تا 1400 ابطال نشد
۱۲	شورای اسلامی شهر مشهد	۱۴۰۲/۴/۱۰	رای شماره 874473 هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری با موضوع: مصوبه ماده واحده و تبصره یک و دو شماره 1400/11/13 و ابطال ماده واحده و تبصره یک اصلاحی مصوبه شماره 249486/1400/ش/212956/ش - 1400/12/24 با موضوع اصلاح تبصره یک مصوبه شماره 6/1400/21295/ش/6 - 1400/11/13 و ابطال ماده واحده ورودی های 1-2-3-5-8-9-10-12-13 به همراه و یکی از تبصره مربوط به ردیفهای مذکور مصوبه شماره 6/1401/2651/ش/6 - 1401/2/19 ابطال نشد
۱۳	شورای اسلامی شهر اردبیل	۱۴۰۲/۴/۱۰	رای شماره 877689 هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری با موضوع: ماده 12 تعرفه عوارض محلی و بهاء خدمات شهرداری اردبیل سال 99 از تاریخ تصویب ابطال نشد
۱۴	شورای اسلامی شهر بومهن	۱۴۰۲/۴/۱۰	رای شماره 879052 هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری با موضوع: بند 4 ماده 2 تحت عنوان عوارض مجوز احداث تأسیسات شهری دکل های مخابراتی سال 1401 از تاریخ تصویب ابطال نشد
۱۴	شورای اسلامی شهر قم	۱۴۰۲/۴/۱۲	رای شماره 899425 هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری با موضوع: ماده 23 تعرفه شورای اسلامی شهر قم راجع به عوارض خدمات محلی سال های 93 الی 1400 از تاریخ تصویب ابطال نشد
۱۵	سازمان حفاظت محیط زیست - وزارت راه و شهرسازی - مجمع جهانی اهل بیت (ع) شهرداری شهر صدر - اداره کل اوقاف و امور خیریه استان فارس	۱۴۰۲/۴/۴	رای شماره 836921 هیأت تخصصی اراضی شهرسازی دیوان عدالت اداری با موضوع: 1- بند یک مصوبه مورخه 21/10/1398 شورای عالی شهرسازی و معماری ایران و موضوع (طرح جامعه شهر جدید صدر) بموجب ابلاغیه 2 168821/300 - مصوبه شورای شهرسازی و معماری ایران به شماره 3 168821/300 - مصوبه شماره 6/11/1399 شورای عالی محیط زیست ابطال نشد

تبصره 2: در طبقات همکف و زیرزمین فرمول فوق و در طبقات اول، دوم و سوم و بالاتر به ترتیب 10% و 20% و 30% از ارزش محاسباتی کسر گردد.

تبصره 3: عوارض مشاغلی که بعداً بوجود می آید و نامی از آنها در تعرفه کسب و پیشه نیست مطابق شغل های مشابه وصول گردد.

تبصره 4: هر واحد صنفی تا ابطال کامل پروانه توسط اتحادیه مربوطه، مشمول پرداخت عوارض کسب و بهای خدمات می گردد و تعطیلی محل بدون عذر موجه قانونی دلیل عدم وصول عوارض نخواهد بود. مرجع حل اختلاف فی مابین مودی و شهرداری کمیسیون ماده 77 می باشد.

تبصره 5: چنانچه براساس عوامل غیر مترقبه محل کسب و پیشه تعطیل گردد. فقط با ارائه اسناد مثبت از طریق اتحادیه های صنفی یا اتاق اصناف یا سازمان امور مالیاتی پس از تأیید کمیسیون موضوع ماده 77 قانون شهرداری همدان عوارض سالیانه کسب و پیشه اخذ نمی گردد.

تبصره 6: در هنگام صدور پروانه کسب، عوارض کسب و پیشه از تاریخ موافقت شهرداری تا آخر همدان سال (به نسبت ماههای مورد بهره برداری در طول سال) و از سال آتی بطور کامل محاسبه و وصول شود.

تبصره 7: حق افتتاح واحدهای صنفی پنج برابر عوارض کسب همان سال برای یکبار از واحدهای صنفی در زمان صدور پروانه و برای تمدید پروانه کسب یک دوم عوارض حق افتتاح از متقاضیان وصول گردد.

تبصره 8: هرگونه نقل و انتقال، تغییر شغل و جابه جایی (همان مؤدی اولیه دارای پروانه کسب) واحد صنفی مشمول اخذ یک دوم عوارض حق افتتاح می گردد. ضمناً هرگونه نقل و انتقال قهری نیز مشمول این تبصره می باشد.

* دلایل شاکی برای ابطال مقررده مورد شکایت:

1- مصوبه مورد شکایت در خصوص اخذ بهای خدمات و عوارض حق بهره برداری بابت املاک فاقد سابقه تجاری یا فاقد پایان کار تا زمان تعیین تکلیف از سوی مراجع ذیربط است و این در حالی است که مراجع رسیدگی به تخلیفات ساختمانی کمیسیون ماده صد قانون شهرداری می باشد.

2- تعیین نرخ خدمات منطقه ای ارائه خدمات از سوی شهرداری می باشد و این درحالی است که شهرداری در خصوص واحدهای فاقد پایان کار خدمات مستقیم ارائه نمیدهد تا مستحق دریافت بهای آن باشد.

3- اخذ بهای خدمات برای ادامه فعالیت واحدهای در کاربری مغایر فاقد وجهت قانونی می باشد.

قوانین و مقررات عمومی

هیأت تخصصی شوراهای اسلامی

* شماره پرونده: هت/0200033

شماره دادنامه سیلور: 14023139000718638 تاریخ: 1402/03/23

* شاکی: حسین ذال دهنوئی به وکالت از سهراب حنیفی فرزند علی احمد

* طرف شکایت: شهرداری همدان

* موضوع شکایت و خواسته: ابطال عوارض ماده 47 سال 1396

* شاکی دادخواستی به طرفیت شهرداری همدان به خواسته ابطال تعرفه عوارض مواد 51 سال 1395 - ماده 47 سال 1396 - ماده 41 سال 1397 - ماده 39 سال 1398 به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقررده مورد شکایت به قرار زیر می باشد:

از ابتدای سال 1396 عوارض سالیانه کسب و پیشه بر اساس فرمول ذیل محاسبه و وصول گردد:

تعرفه کسب و پیشه دوازده ماهه $(105 \times E \times p) +$ عوارض کسب و پیشه که در آن p قیمت منطقه ای و k ضریب مساحت واحد صنفی است که براساس جدول شماره 19 لحاظ گردد.

جدول شماره 19	
$k = 1/5$	تا 20 مترمربع
$k = 2/5$	بیش از 20 تا 30 مترمربع
$k = 3$	بیش از 30 تا 40 مترمربع
$k = 3/5$	بیش از 40 تا 50 مترمربع
$k = 4$	بیش از 50 تا 70 مترمربع
$k = 4/5$	بیش از 70 تا 100 مترمربع
$k = 5/5$	بالای 100 مترمربع

تبصره 1: تعرفه کسب و پیشه به شرح جدول پیوست انتهای این دفترچه می باشد.

سوابق که در حال حاضر سهمیه به تمامی پرسنل شورا اعم از یک ماه خدمت تا 20 سال یکسان داده شده است در صورتی که به ازای هر سال باید امتیاز داده می‌شد. (خواسته‌ها مربوط به آزمون استخدامی کادر اداری قوه قضائیه سال 1400)

گردش کار:

در پرونده‌های موضوع گزارش، شکات ضمن تقدیم دادخواست‌های جداگانه نسبت به اعمال سهمیه افراد متأهل در آزمون استخدامی کارکنانی اداری قوه قضائیه اعتراض نموده و در شرح شکایت به تخصیص سهمیه برای کارکنان شورای حل اختلاف نیز اعتراض شده است (شکایت فروش ستوده نیاکرانی) و برخی شکات الزام به استخدام و تغییر در محاسبه نمرات را نیز تقاضا نموده‌اند.

شکات معتقدند به جای درصد از نمره برای اعطای امتیاز به متأهلین استفاده شده است و این اقدام مخالف بند 2 ماده 15 قانون جوانی جمعیت می‌باشد. همچنین به اضافه شدن این سهمیه در آگهی تکمیلی اعتراض نموده‌اند.

* در پاسخ به شکایت مذکور، اداره کل امور اداری و کارگزینی کارکنان اداری قوه قضائیه طی نامه شماره 9000/111878/5000 مورخ 1401/11/17 علاوه بر مطالبی که در خصوص وضعیت شاکی در آزمون استخدامی برگزار شده اعلام داشته در ارتباط با موضوعات کلی مطروحه توسط شاکی اعلام نموده است:

اولاً امتیاز اعمال شده برای افراد متأهل در راستای قانون حاکم آمره (قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت مصوب 1400) بوده و در ماده 71 قانون مذکور فرجه دو ماهه جهت اجرای این قانون پیش‌بینی شده است و نیز عدم اجرای این قانون را با ضمانت اجرای کیفری مواجه نموده است بنابراین اجرای قانون حاکم کشوری و به تبع آن اعمال امتیازات و حمایت‌های موضوع این قانون امری باطل نیست که تقاضای اعلام ابطال آن شود بلکه تکلیف مجریان قانون است. ثانیاً برابر ماده 2 قانون جوانی جمعیت امتیازات ملحوظ در این قانون صرفاً به شهرستان‌هایی که نرخ باروری در آنها بالاتر از 2/5 درصد باشد تعلق می‌گیرد و در زمان انتشار دفترچه آزمون برابر نامه شماره 1401/120541 مورخ 1401/9/27 سازمان ثبت احوال کشور اساساً آمار مولید در دسترس نبوده و اعمال امتیاز قانونی هم در زمان انتشار دفترچه ممکن نبوده و متقابلاً از مجاری غیر رسمی نرخ مولید اخذ گردید و شهرستان‌های مشمول قانون حمایت از خانواده و... مشخص شدند و النهایه مبادرت به انتشار آگهی و ویرایش مشخصات داوطلبین در سایت جهاد دانشگاهی شده است که تعداد 28299 نفر مبادرت به ویرایش اطلاعات نموده‌اند بنابراین اعمال امتیاز ناشی از حکم لازم الاجرای مقنن بوده است و نه به زعم خواهان حمایت از عده‌ای خاص.

خواهان محترم در تشریح دادخواست تقدیمی مطالبی را بیان نموده که به نظر می‌رسد حتی به توجیه خواسته ایشان هم ارتباطی ندارد از جمله:

1- اختصاص دو نمره به جای دو درصد؛ در اعمال سهمیه برای متأهلین
2 - لحاظ سهمیه متأهلین بعد از آزمون با توجه به عدم امکان عطف به ماسبق شدن قانون؛

3 - در هنگام ثبت نام در آزمون، سهمیه لحاظ شده برای سهمیه آزاد «44 نفر بوده که بعد از ثبت نام به 28 نفر کاهش یافته و 16 نفر از این تعداد به اشخاص دارای سهمیه شورای حل اختلاف اختصاص یافته است.

اگر چه آن گونه که بیشتر بیان شده است ایرادات معنونه در محمل توجه خواسته مدعی واقع نشده‌اند، اما در پاسخ به ایرادات سه گانه معنون به استحضار می‌رساند:

1- این آزمون دو نمره یا دو درصد برای اشخاص واجد شرایط اعطا شده است و چون سقف نمره قابل تخصیص 100 نمره بوده است؛ قطعاً درصدهای قابل تخصیص نیز 100 درصد بوده است و هر نمره دقیقاً با یک درصد معادل‌سازی شده است و حتی ضریب‌های تخصیصی به داوطلبان متأهل یا دارای فرزند در مرحله آزمون کتبی اعمال شده است که این خود گویای آن است که یک درصد یا یک نمره لحاظ شده نه اینکه یک یا چند درصد از کل داوطلبان به عنوان دارنده سهمیه مذکور قبول شده باشند و ادعای خواهان محترم در این خصوص صحت ندارد منطوق صریح قانون نیز گویای آن است که صراحتاً در متن قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت قید شده است که دو درصد به امتیاز داوطلبان واجد شرایط موضوع ماده 15 قانون یاد شده اضافه خواهد شد و همان گونه که بیان شد این امتیاز با امتیاز ملحوظ در ماده 10 قانون شوراهای حل اختلاف که 20 درصد از کل سهمیه را به دارندگان این سهمیه اختصاص داده تفاوت دارد و اگر منظور خواهان محترم تخصیص سهمیه 2 درصدی همانند تاسیس مندرج در ماده 40 قانون شوراهای حل اختلاف باشد به استحضار می‌رساند که تخصیص سهمیه 2 درصدی به لحاظ تعایر ماهیت حمایت‌های موضوع دو قانون مذکور امکان‌پذیر نیست و قطعاً چون سقف نمره 100 نمره بوده است هر درصد نیز معادل یک نمره محسوب شده است و همان گونه که در کارنامه نیز آمده نمره داوطلبان پس از اعمال ضرایب با درصد امتیاز متعلقه محاسبه شده است و اساساً وقتی از ضریب یاد می‌شود مراد همان درصد است و ادعای خواهان محترم از این حیث صحیح نبوده است.

4- شورای محترم نگهبان به موجب نظریه 569 سال 1375 اعلام نموده و وصول هرگونه وجهی که از اشخاص دریافت می‌گردد باید مستند به قانون باشد و اخذ هرگونه وجهی مستند قانونی نداشته باشد خلاف شرع می‌باشد علیهذا با عنایت به مراتب مذکور ابطال مصوبات مورد استدعاست.

* خلاصه مدافعات طرف شکایت:

1- مصوبات مورد شکایت در راستای بند 16 ماده 80 قانون تشکیلات و وظایف و انتخابات شوراهای و انتخاب شهرداران مصوب 1375 و تبصره 1 ماده 50 قانون مالیات بر ارزش افزوده تصویب شده است.

2- بهای خدمات موضوع ماده 39 تعرفه عوارض سال 98 موضوع آن بهای اشغال معابر باتوجه به رفع انسداد معابر اشتغال و بهره‌برداری پیاده رو که امکان عبور و مرور را مختل نموده باشد.

3- بهای خدمات ماده 47 سال 96 در خصوص واحدهای تجاری در کاربری غیر مجاز می‌باشد که شهرداری برابر با تعرفه موضوع شکایت اقدام به محاسبه بهای خدمات نموده است.

* چنانچه ادعای مغایرت با موازین شرعی مطرح شده است نظریه شورای نگهبان نوشته شود:

شورای محترم نگهبان به موجب نظریه مورخ 1401/9/26 اعلام نحوه با فرض غیر قانونی بودن مصوبه در خصوص بهای خدمات سالیانه موضوع مورد شکایت اخذ وجوه مذکور خلاف شرع و مورد ضمان است و هم چنین در صورت غیر قانونی بودن وضع عوارض یا بهای خدمات در مورد بهای خدمات اشغال معابر اخذ مبلغ مذکور خلاف شرع و مورد ضمان می‌باشد.

هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری با حضور اعضاء تشکیل، پس از ملاحظه پرونده و اسناد و مدارک موجود در آن و بعد از قرائت گزارش عضو ممیز و بررسی و انجام مشاوره آرا اعضاء حاضر به شرح ذیل مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

رأی هیأت تخصصی شوراهای اسلامی:

طبق بند 16 ماده 80 قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب 1375 تصویب لوائح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن با در نظر گرفتن سیاست عمومی دولت که از سوی وزارت کشور اعلام می‌شود از جمله وظایف مسئولیت‌های شورای اسلامی شهرهاست و در تبصره یک ماده 50 قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب 1387 وضع عوارض محلی جدید که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده باشد، با رعایت مقررات مربوطه تجویز شده است و در آراء هیأت عمومی دیوان عدالت اداری از جمله رأی شماره 933 الی 935 مورخ 1397/4/12 وضع عوارض برای مشاغل سطح شهر مثل فعالان اقتصادی در مصوبات شوراهای اسلامی شهرها مغایر قانون یا خارج از حدود اختیارات تشخیص نگردیده است. بنابراین ماده 47 تحت عنوان عوارض سالیانه کسب و پیشه تعرفه سال 96 به استثناء تبصره 7 و تبصره 8 مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات نبوده و به استناد مواد 12 و 84 قانون تشکیلات و آئین دادرسی دیوان عدالت اداری رأی به رد شکایت صادر می‌شود. این رأی ظرف بیست روز از تاریخ صدور از سوی رئیس محترم دیوان یا ده نفر از قضات محترم دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است.

رئیس هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری - رحمان پیوست

هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری

* شماره پرونده: ه-ت/0100015 لفی‌ها 0100020 - 0100019 - 0100018
0100016 - 0100017

* شماره دادنامه سیلور: 1402/03/22 تاریخ: 1402/03/22

* شکات: 1- فروش ستوده نیا کرانی 2- رضا رحیمیان 3- حسین مختاری ثابت
4- سیمه یزدانی 5- سلیمه رضائی 6- مریم رضوانی

* طرف شکایت: 1- جهاد دانشگاهی 2- اداره کل کارگزینی و ارزشیابی کارکنان اداری قوه قضائیه 3- سازمان اداری و استخدامی کشور 4- معاون نیروی انسانی قوه قضائیه 5- امور اداری و استخدامی کارکنان اداری قوه قضائیه 6- دادگستری شهرستان الیگودرز * موضوع شکایت و خواسته: 1- ابطال امتیاز اعمال شده برای افراد متأهل به

جهت مغایرت با بند 2 ماده 15 قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت و انجام برخی ملاحظات قانونی 2- ابطال تخصیص برخی از سهمیه استخدامی به افراد شاغل در شورای حل اختلاف 3- الزام به پذیرش و استخدام و اعتراض به نتیجه آزمون استخدامی 4- الزام به اعمال سهمیه در آزمون (الزام شرکت افراد دارای سهمیه شورا در سهمیه آزاد در زمان مصاحبه که متأسفانه افراد دارای سهمیه فقط در سهمیه خود گزینش شده‌اند و در سهمیه آزاد مورد ارزیابی قرار نگرفته‌اند) 5- الزام به اعمال سهمیه شورا بر اساس میزان

هیأت تخصصی فرهنگی، آموزشی و پزشکی

* شماره پرونده: 0200085

* شماره دادنامه سیلور: 140231390000710416 تاریخ: 1402/03/22

* شاکی: آقای علیرضا قرار خسروشاهی

* طرف شکایت: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی - سازمان غذا و دارو

* موضوع شکایت و خواسته: ابطال 1- بخشنامه شماره 100/1888

مورخ 1399/11/29 وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، 2- بندهای (2)، (12) و (17)

بخشنامه شماره 675/2080 مورخ 1400/1/18 مدیر کل فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی

سازمان غذا و دارو 3- بندهای (3)، (9) و (10) بخشنامه شماره 675/21972 مورخ 1400/3/1

مدیر کل فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی سازمان غذا و دارو

* شاکی دادخواستی به طرفیت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی - سازمان

غذا و دارو به خواسته فوق‌الذکر به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی

ارجاع شده است متن مقرر مورد شکایت به قرار زیر می‌باشد:

بخشنامه شماره 100/1888 مورخ 1399/11/29 وزیر بهداشت درمان و آموزش پزشکی

به استناد قانون سامان‌دهی و حمایت از مشاغل خانگی و با توجه به مصوبه جلسه

مورخ 1399/10/23 ستاد کشور سامان‌دهی و حمایت از مشاغل خانگی در راستای نظارت و

حمایت از فعالیت‌های مشاغل خانگی مرتبط به آماده‌سازی بسته‌بندی مواد غذایی

بدین‌وسیله حداقل ضوابط فنی و بهداشتی و دستورالعمل اجرایی نحوه ثبت گواهی

اظهار مشاغل خانگی و فهرست اقلام غذایی مشمول فعالیت مشاغل خانگی جهت اقدام

ابلاغ می‌گردد.

بدیهی است از تاریخ این ابلاغ، کلیه بخش‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های قبلی مرتبط با

مشاغل خانگی در زمینه مواد غذایی از درجه اعتبار ساقط است. همچنین کلیه مجوزهای

صادر برای فعالیت مشاغل خانگی از سوی معاونت‌های غذا و دارو دانشگاه/ دانشکده‌های

علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی سراسر کشور تا پایان مدت اعتبار آن، معتبر بوده

و پس از اتمام اعتبار براساس ضوابط و دستورالعمل جدید قابل بررسی و اقدام می‌باشند.

دکتر سعید نمکی

بخشنامه شماره 675/2080 مورخ 1400/1/18 مدیر کل فرآورده‌های غذایی و

آشامیدنی سازمان غذا و دارو

2- حداقل ضوابط فنی و بهداشتی به طور کامل اجرا و بر لزوم انجام فعالیت، صرفاً

در محدوده واحد مسکونی تأکید شود.

12- در خصوص بند 22 فهرست مصوب اقلام غذایی، پسته و زعفران و عسل هر

چند که ممکن است محصول بومی برخی مناطق باشند، لیکن با توجه به نظر وزارت

جهاد کشاورزی مشمول مشاغل خانگی نمی‌شوند.

17- در خصوص درخواستهایی که اقدام به تجهیز کارگاه و ایجاد شرایط خارج از

واحد مسکونی و آشپزخانه نموده‌اند، موضوع باید طبق مقررات شناسه نظارت کارگاهی

برای یک دوره یکساله اقدام شود. بدیهی است در زمان تمدید بایستی نسبت به تغییر

مجوز مشاغل خانگی (صادر از سوی سازمان جهاد کشاورزی استان) به مجوز امور صنفی

اقدام لازم به عمل آید. لازم است متقاضی تعهد محضری مبنی بر آگاهی از موضوع و

اصلاح مجوز اولیه در زمان تمدید را ارائه نماید.

بخشنامه شماره 675/21972 مورخ 1400/3/1 مدیر کل فرآورده‌های غذایی و

آشامیدنی سازمان غذا و دارو

3- در خصوص بند 22 فهرست اقلام مشمول، صرفاً محصولات بومی در منطقه مد نظر

بوده و پس از تصویب در کمیته فنی و قانونی معاونت غذا و دارو قابل اقدام است بدیهی

است کالاهای اساسی نظیر چای، زعفران، عسل، پسته، برنج و نظایر آن از شمول این بند

خارج است.

9- برای آن دسته از متقاضیان که در حال حاضر دارای مجوز فعالیت مشاغل خانگی

می‌باشند، اما محصول تولیدی آنها در فهرست مصوب ستاد ساماندهی مشاغل خانگی درج

نشده است، یک مرتبه و برای مدت یکسال مجوز صادره قابل تمدید می‌باشد و متقاضی

باید متعهد گردد در طی مدت اعتبار نسبت به تغییر فعالیت منطبق با فهرست مذکور

اقدام نماید.

10- پیرو بند 16 و 17 بخشنامه 675/2080 مورخ 1400/1/18 برای آن دسته از

متقاضیان که در حال حاضر دارای مجوز فعالیت مشاغل خانگی می‌باشند، لیکن شرایط

تولید آنها در محل آشپزخانه واحد مسکونی نبوده و اقدام به تجهیز کارگاه نموده‌اند. مجوز

صادر طبق دستور العمل و ضوابط فنی و بهداشتی شناسه نظارت کارگاهی قابل بررسی و

صدور در قالب شناسه نظارت کارگاهی است. بدیهی است این دسته از متقاضیان

می‌بایست در مدت یکسال نسبت مدت یکسال نسبت به اخذ مجوز فعالیت اقتصادی

(صنفی) از مراجع ذیربط اقدام نمایند.

2- شرح مبسوط دلیل اعمال متعاقب امتیازات موضوع قانون حمایت از خانواده و

جوانی جمعیت فوقاً تقریر شد.

3- در خصوص ایراد خواهان محترم مبنی بر اینکه، سهمیه در نظر گرفته شده برای

آزاد بدو تعداد 44 نفر بوده است و پس از ثبت نام این تعداد به 28 نفر تقلیل پیدا کرده و

تعداد 16 نفر هم به سهمیه شورای حل اختلاف اختصاص یافته است لازم به توضیح است

تعداد 44 نفر سهمیه آزاد برای حوزه قضایی شهر یزد در آغاز انتشار دفترچه آزمون بدون

لحاظ سهمیه شورای حل اختلاف بوده است که پس از صدور اطلاعیه شماره 4 و ویرایش

مجدد، دفترچه سهمیه تخصیص یافته به حوزه قضایی شهر یزد به تعداد 28 نفر تقلیل

یافت. صرف نظر از اینکه اختیار تعیین ظرفیت نیرویی که می‌بایست از طریق فرایند

آزمون جذب و به هر حوزه قضایی اختصاص یابد با کارگزینی کارکنان اداری قوه قضائیه

است و در پروسه تخصیص نیرو، اساساً فاکتورهایی از قبیل تعداد پرونده جریانی، اهمیت

حوزه قضایی، اطاله یا عدم اطاله اداری حاضر، سابقه و کمیت و کیفیت نیروهای اختصاص

یافته سابق و و به نسبت ایجاد تعادل در ورود و خروج‌های استخدامی در نظر گرفته

می‌شود. به استحضار می‌رساند؛ تقلیل نیروهای اختصاص یافته به شهر یزد و برخی

حوزه‌ها ناشی از کیفیت و چگونگی اعمال سهمیه شورای حل اختلاف بوده است، بدین

توضیح که اعمال 20 درصد سهمیه شورای حل اختلاف ملازمه با اختصاص 20 درصد از

رشته محل‌های هر حوزه بابت سهمیه شورای حل اختلاف ندارد؛ چرا که این امر اغلب

حوزه‌ها امری غیر ممکن است برای مثال؛ در رشته محل‌هایی که ظرفیت پذیرش آنها

یک نفر است، اعمال سهمیه شورا یعنی 20 درصد یا همان لحاظ یک پنجم نفر و به

تناسب در رشته محل‌های با ظرفیت پذیرش کمتر از 5 نفر اعمال سهمیه شورا امکان‌پذیر

نبوده، بنابراین سهمیه شورا به کل ظرفیت پذیرش اختصاص یافته است و از کل ظرفیت

پذیرش نیروی مورد نیاز دستگاه 20 درصد به شورای حل اختلاف اختصاص یافته است و

چون ظرفیت‌های پذیرش در دفترچه ابتدای امر بدون لحاظ سهمیه شورای حل اختلاف

قید شده بود پس از اعمال سهمیه شورای حل اختلاف و اخذ آمار تفکیکی داوطلبان

متقاضی سهمیه مذکور به تناسب هر حوزه قضایی، نصاب اختصاص سهمیه شورا، به هر

حوزه قضایی بر اساس پراکندگی جغرافیایی داوطلبین تغییر نمود و برخی حوزه‌ها که

متقاضی واجد شرایط بیشتری داشتند، قاعدتاً از سهمیه رشته محل‌های با ظرفیت

پذیرش معدود سهمیه رشته محل‌های با ظرفیت پذیرش معدود (یک یا دو نفر)، که

امکان تخصیص سهمیه شورا، به آن‌ها در عمل فراهم نبوده برخوردار شده‌اند، تا کل 20

درصد سهمیه شورای حل اختلاف در رشته محل‌هایی که امکان عملی اختصاص سهمیه

داشته به اصطلاح سرشکن شود.

پرونده شماره هـ/ت/ 0100015، 0100020، 0100019، 0100018، 0100017، 0100016

در ارتباط با آزمون استخدامی کادر اداری قوه قضائیه سال 1400 مبنی بر درخواست

1- ابطال امتیاز اعمال شده برای افراد متأهل به جهت مغایرت با بند 2 ماده 15 قانون

حمایت از خانواده و جوانی جمعیت و انجام برخی ملاحظات قانونی 2- ابطال تخصیص

برخی از سهمیه استخدامی به افراد شاغل در شورای حل اختلاف 3- الزام به پذیرش و

استخدام و اعتراض به نتیجه آزمون استخدامی 4- الزام به اعمال سهمیه در آزمون (الزام

شرکت افراد دارای سهمیه شورا در سهمیه آزاد در زمان مصاحبه که متأسفانه افراد دارای سهمیه

فقط در سهمیه خود گزینش شده‌اند و در سهمیه آزاد مورد ارزیابی قرار نگرفته‌اند.)

5- الزام به اعمال سهمیه شورا بر اساس میزان سوابق که در حال حاضر سهمیه به تمامی

پرسنل شورا اعم از یک ماه خدمت تا 20 سال یکسان داده شده است در صورتی که به ازای

هر سال باید امتیاز داده می‌شد در جلسه مورخ 1402/1/27 هیأت تخصصی استخدامی

مورد رسیدگی قرار گرفت و اعضای هیأت به اتفاق در ارتباط با خواسته اول به شرح ذیل

اعلام نظر نمودند:

رای هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری:

صرف نظر از تأثیر اختصاص نمره به جای درصد در اعمال بند ب ماده 15 قانون

حمایت از خانواده و جوانی جمعیت، با توجه به این که بند مزبور ناظر بر تکلیف

دستگاه‌های مذکور در ماده 29 قانون برنامه ششم توسعه است که در به کارگیری، جذب

و استخدام به ازای تأهل و نیز هر فرزند دو درصد (2%) مجموعاً حداکثر تا ده درصد (10%)

به امتیاز هر فرد اضافه نمایند که این امر دقیقاً منطبق با بند 3 اطلاعیه شماره 4 مربوط

به تکمیل اطلاعات مورد نیاز، جهت بهره‌مندی از مزایای قانون حمایت از خانواده و جوانی

جمعیت می‌باشد لذا بند 3 اطلاعیه شماره 4 به جهت این که عیناً در انطباق با بند ب ماده 15

قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت می‌باشد قابل ابطال نمی‌باشد.

این رأی به استناد بند ب ماده 84 قانون تشکیلات و آئین دادرسی دیوان عدالت

اداری مصوب 1392 ظرف مهلت بیست روز از تاریخ صدور از جانب رئیس دیوان عدالت

اداری یا 10 نفر از قضات دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است.

رئیس هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری - علی اکبری

رأی هیأت تخصصی فرهنگی، آموزشی و پزشکی

اولاً: مطابق بند (8) ماده (4) قانون ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی مصوب سال 1389 با اصلاحات و الحاقات بعدی، تهیه دستورالعمل صدور مجوز مشاغل خانگی از جمله وظایف و اختیارات ستاد ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی می‌باشد. ثانیاً: بر مبنای ماده (6) قانون اخیرالذکر نیز مقرر شده است که: «کلیه دستگاه‌های عضو ستاد موظفند راهکارهای حمایتی، نظارتی و تسهیل‌کننده ایجاد و توسعه مشاغل خانگی مجاز را در قالب دستورالعمل، حداکثر ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون تدوین و جهت تصویب به ستاد ارائه نمایند». ثالثاً: مستفاد از مفهوم مخالف رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه 373 الی 431 مورخ 1400/03/08، تمدید پروانه‌های صنفی براساس ضوابط حاکم بر زمان تمدید پروانه بوده و رعایت ضوابط جدید جهت تمدید پروانه‌های قانونی ضرورت دارد. نظر به اینکه پیش‌بینی و تعیین نحوه صدور مجوز، تمدید و لغو آن به موجب دستورالعملی خواهد بود که به تصویب ستاد ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی رسیده و بر همین اساس دستورالعمل‌های اجرایی حداقل ضابطه فنی و بهداشتی مشاغل خانگی و نحوه ثبت گواهی اظهار مشاغل خانگی در جلسه مورخ 1399/10/23 این ستاد به تصویب رسیده است و از سوی دیگر با لحاظ ملاک بودن ضوابط حاکم بر زمان تمدید پروانه در صورت منقضی شدن اعتبار آن، لذا بخشنامه شماره 100/1888 مورخ 1399/11/29 وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، بندهای (2) و (17) بخشنامه شماره 675/2080 مورخ 1400/01/18 مدیرکل فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی سازمان غذا و دارو و بندهای (9) و (10) بخشنامه شماره 675/21972 مورخ 1400/03/01 مدیرکل فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی سازمان غذا و دارو که با رعایت تشریفات مقرر در قانون ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی ابلاغ شده است، در حدود اختیار مقام صادر کننده آن بوده و مغایرتی با قانون فوق‌الذکر نداشته و قابل ابطال نمی‌باشد. این رأی به استناد بند «ب» ماده (84) قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال 1392 ظرف مهلت بیست روز از تاریخ صدور از جانب رئیس محترم دیوان عدالت اداری یا 10 نفر از قضات محترم دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است.

رئیس هیأت تخصصی فرهنگی، آموزشی و پزشکی دیوان عدالت اداری
مهدی فرد محمدیان

هیأت تخصصی فرهنگی، آموزشی و پزشکی

* شماره پرونده: هت/ 0100002

* شماره دادنامه سیلور: 140231390000722789 تاریخ: 1402/03/23

* شاکس: آقای تقی قجاوند فرزند محمدرضا

* طرف شکایت: سازمان دامپزشکی کشور

* موضوع شکایت و خواسته: ابطال ردیف 1 از جدول مندرج در صورتجلسه شورای مدیران کل سازمان و ادارت کل استان‌ها مورخ 1401/8/23 (موضوع ابلاغیه شماره 84024/4/10/401 مورخ 1401/9/1 مدیر کل حوزه ریاست، حقوقی و ارزیابی عملکرد سازمان دامپزشکی کشور)

* شاکس دادخواستی به طرفیت سازمان دامپزشکی کشور به خواسته فوق‌الذکر به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقرر مورد شکایت به قرار زیر می‌باشد:

«مقرر گردید پس از ابلاغ دستورالعمل مربوطه طی فراخوان، افراد مستعد و علاقه‌مند به امر مایه‌کوبی دام در سطح روستا و عشایر شناسایی و پس از آموزش با کمک دامپزشکان مراکز مایه‌کوبی اقدام به مایه‌کوبی، ارائه گزارش بیماری‌های استراتژیک و نیز کمک به امر آموزش و ترویج بنمایند.

* دلایل شاکس برای ابطال مقرر مورد شکایت:

مغایرت با تبصره 2 ماده 1 قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی و مواد 9 و 10 قانون سازمان دامپزشکی و آیین نامه اجرایی. شرح اجمالی شکایت: با فراخوان موضوع بند 1 این مصوبه مبنی بر جذب و آموزش افراد با نهایت مدرک سیکل و صدور مجوز مایه‌کوبی برای افراد طی دو هفته پس از ابلاغ مصوبه به مدیران کل استانی دامپزشکی، با توجه به تعداد زیاد فارغ‌التحصیلان دانشگاهی پیرادامپزشکی و حتی مشغول به تحصیل در رشته‌های پیرادامپزشکی و از طرفی فعالیت افراد دارای مجوز مایه‌کوبی مازاد بر نیاز و با درآمد کم، بهتر بود با لحاظ ابعاد قانونی و فنی این موضوع بررسی جامع‌تری به عمل می‌آمد تا با اعمال این مصوبه نقض غرض قانون‌گذار نمی‌شد و بدین سبب آسیب و خسارت جبران‌ناپذیر علمی و اقتصادی و ... بر صنعت دام و طیور و فعالان پیرادامپزشکی در حوزه بهداشت جامعه دامی وارد می‌شود.

در خصوص ردیف 9 و 10 اخذ تعهد محضری در خصوص آگاهی از شرایط و پیگیری برای اصلاح مجوزهای مربوطه قبل از صدور تمدید مجوز الزامی بوده و باید عبارت "این مجوز با توجه به تعهد محضری شماره ... مورخ ... قابل تمدید نمی‌باشد" در گواهی ثبت اظهار صادره درج شود.

* دلایل شاکس برای ابطال مقرر مورد شکایت:

بند 22 بخشنامه مورخ 1399/11/29 در رابطه با محصولات غذایی مجاز به فعالیت در مشاغل خانگی، محصولات را نسبت به قبل محدود کرده‌اند. لذا کسانی که سال‌ها در زمینه محصول خاصی فعالیت داشته و بازاریابی کرده و شناخته شده‌اند پس از این حق فعالیت در زمینه محصول تولیدی خود را نداشته و باید فعالیت خود را تعطیل کند.

2. در بند 2 بخشنامه مورخ 1400/1/18 صراحتاً گفته شده که فعالیت مشاغل خانگی می‌بایستی صرفاً در آشپزخانه و محدوده واحد مسکونی و فقط توسط افراد خانواده انجام شود و به عبارتی اجازه گسترش در زمینه فعالیت خود را و تبدیل آن به کارگاه مجزا و بهداشتی خانگی را ندارند که چندین نفر را نیز همراه خود مشغول به کار کنند و ایجاد اشتغال نمایند.

3. بزرگ‌ترین مشکل این بخشنامه‌ها، در رابطه با کارگاه‌های فعال و در حال تولید ذیل مجوزهای مشاغل خانگی است که با هزینه‌های چند صد میلیونی تجهیز شده و افراد تمام سرمایه و نقدینگی خود را هزینه کرده‌اند.

در بندهای 9 و 10 بخشنامه 675/21972 که کسانی که کارگاه تولیدی فعال دارند، اولاً بایستی ظرف یکسال محصول تولیدی خود را منطبق با لیست جدید تغییر دهند و دیگر محصولی را که سال‌ها تولید کرده‌اند تولید ننمایند و بایستی مجوز کارگاهی خود را از مشاغل خانگی به پروانه صنفی یا همان پروانه کسب تغییر دهند.

* خلاصه مدافعات طرف شکایت:

1. با استناد به ماده 2 قانون ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی مصوب 1389/2/22 مجلس شورای اسلامی، منظور از مشاغل یا کسب و کار خانگی، آن دسته از فعالیت‌هایی است که با تصویب ستاد موضوع ماده 3، توسط عضو یا اعضای خانواده در فضای مسکونی در قالب یک طرح کسب و کار بدون مزاحمت و ایجاد اختلال در آرامش واحدهای مسکونی همجوار شکل می‌گیرد و منجر به تولید خدمت و یا کالای قابل عرضه به بازار خارج از محیط مسکونی می‌گردد.

2. همچنین به موجب ماده 4 همان قانون تهیه دستورالعمل صدور مجوز مشاغل خانگی در اختیار ستاد یاد شده قرار داده است. ضمن این که ماده 8 قانون مارالذکر مقرر می‌دارد وزارت کار و امور اجتماعی موظف است ضمن شناسایی مشاغل خانگی با کمک دستگاه‌های ذیربط، فهرست مشاغل خانگی مجاز خانگی را همه ساله به تصویب ستاد رساند. بنابراین، سه قید در فضای مسکونی، توسط عضو یا اعضای خانواده، کالای قابل عرضه به بازار خارج از محیط مسکونی از مشخصه‌های مشاغل خانگی است.

3. برابر بند 8 ماده 4 قانون مذکور کلیه دستورالعمل‌ها باید به تصویب ستاد مشاغل خانگی برسد و مطابق با ماده 8 هر ساله فهرست مشاغل خانگی باید توسط ستاد مشاغل خانگی به تصویب برسد.

4. در حال حاضر و با وجود مصوبات مشاغل خانگی امکان ارائه خدمات به این گروه معدود در قالب مشاغل خانگی وجود ندارد.

پرونده شماره هت / 0200085 مبنی بر درخواست ابطال 1. بخشنامه شماره 100/1888 مورخ 1399/11/29 وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، 2. بندهای (2)، (12) و (17) بخشنامه شماره 675/2080 مورخ 1400/01/18 مدیرکل فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی سازمان غذا و دارو و 3. بندهای (3)، (9) و (10) بخشنامه شماره 675/21972 مورخ 1400/03/01 مدیرکل فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی سازمان غذا و دارو، در جلسه مورخ 1402/02/31 هیأت تخصصی فرهنگی، آموزشی و پزشکی مورد رسیدگی قرار گرفت و بند (12) بخشنامه شماره 675/2080 مورخ 1400/01/18 مدیرکل فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی سازمان غذا و دارو و بند (3) بخشنامه شماره 675/21972 مورخ 1400/03/01 مدیرکل فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی سازمان غذا و دارو با نظر اکثریت اعضا قابل ابطال تشخیص شد و در خصوص بخشنامه شماره 100/1888 مورخ 1399/11/29 وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، بندهای (2) و (17) بخشنامه شماره 675/2080 مورخ 1400/01/18 مدیرکل فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی سازمان غذا و دارو و بندهای (9) و (10) بخشنامه شماره 675/21972 مورخ 1400/03/01 مدیرکل فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی سازمان غذا و دارو، اکثریت اعضا به شرح ذیل مبادرت به صدور رأی نمودند:

*** خلاصه مدافعات طرف شکایت:**

۱- به استناد ماده 28 قانون تأسیس سازمان نظام دامپزشکی کشور مصوب 18 آبان 76 کلیه دامپزشکان عمومی و متخصص و افراد سایر رده‌های حرفه دامپزشکی موظف به رعایت مفاد این قانون هستند و به استناد تبصره 1 این ماده سایر رده‌ها عبارت از تکنسین، کاردان، کمک کارشناس و کارشناس دامپزشکی می‌باشند.

۲- با توجه به بند 4 ماده 3 قانون مذکور، از وظایف این سازمان همکاری با مراجع ذی‌ربط در اجرای برنامه‌های بازآموزی و نوآموزی مستمر دامپزشکان و سایر رده‌های دامپزشکی جهت دستیابی به آخرین یافته‌های علمی و تکنولوژیک دامپزشکی است.

۳- هدف از اتخاذ تصمیم بند 1 صورت جلسه شورای مدیران، به‌کارگیری نیروهای واکسیناتور در مقطع تکنسین براساس عضویت این افراد در سازمان نظام پزشکی کشور و همچنین نیاز به همکاری آنها با توجه به سوابق کاری و اشتغال در گذشته در انجام عملیات واکسیناسیون دام، خصوصاً در مناطق صعب‌العبور روستایی و عشایری کشور می‌باشد که برای جذب این افراد، از میان متقاضیان واجد شرایط و پس از موفقیت در دوره آموزشی لازم بر اساس ضوابط و مقررات اقدام لازم انجام خواهد شد.

۴- ادعای شاکای مبنی بر آموزش افراد با نهایت مدرک سیکل و صدور مجوز مایه‌کوبی، کاملاً اشتباه بوده و بند 1 صورت جلسه مربوط به فراخوان افراد مستعد و علاقه‌مند به امر مایه‌کوبی دام در سطح روستا و عشایر با مدرک تکنسین، کاردان و کمک کارشناس و کارشناس دامپزشکی می‌باشد و نه مدرک سیکل؛ لذا تقاضای رد دادخواست را دارد.

چنانچه ادعای مغایرت مقرر مورد اعتراض با موازین شرعی مطرح شده است نظریه شورای نگهبان نوشته شود: ادعای مغایرت با شرع مطرح نشده است.

پرونده شماره ه ت / 0100002 مبنی بر درخواست ابطال ردیف 1 از جدول مندرج در صورتجلسه شورای مدیران کل سازمان و ادارات کل استان‌ها مورخ 1401/08/23 (موضوع ابلاغیه شماره 401/10/84024 مورخ 1401/09/01 مدیرکل حوزه ریاست، حقوقی و ارزیابی عملکرد سازمان دامپزشکی کشور)، در جلسه مورخ 1402/02/31 هیأت تخصصی فرهنگی، آموزشی و پزشکی مورد رسیدگی قرار گرفت و اعضاء به اتفاق آراء به شرح ذیل مبادرت به صدور رأی نمودند:

رأی هیأت تخصصی فرهنگی، آموزشی و پزشکی

اولاً: براساس بند (5) ماده (2) قانون تأسیس نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران مصوب سال 1376: «تنظیم روابط حرفه‌ای بین دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی» از جمله اهداف سازمان مذکور می‌باشد. ثانیاً: به موجب بند (4) ماده (3) قانون صدرالذکر: «همکاری با مراجع ذی‌ربط در اجرای برنامه‌های بازآموزی و نوآموزی مستمر دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی در جهت رشد و دستیابی به آخرین یافته‌های علمی و تکنولوژیک دامپزشکی» به عنوان یکی از وظایف و اختیارات سازمان نظام دامپزشکی تعیین شده است. ثالثاً: بر مبنای ماده (28) قانون پیش‌گفته مقرر شده است که: «کلیه دامپزشکان عمومی و متخصص و افراد سایر رده‌های حرفه دامپزشکی موظف به رعایت مفاد این قانون هستند» و تبصره (1) ذیل همین ماده نیز تصریح می‌دارد: «سایر رده‌های حرفه دامپزشکی عبارت از کمک تکنسین، تکنسین، کاردان، کمک کارشناس و کارشناس دامپزشکی می‌باشند». با توجه به موازین قانونی یادشده، هدف مقرر مورد اعتراض صرفاً آموزش اشخاص علاقه‌مند در یکی از رده‌های حرفه دامپزشکی مقرر در تبصره اخیرالذکر به عنوان واکسیناتور و در سطح روستا و عشایر آن هم تحت نظر سازمان دامپزشکی کشور مستند به بند «ط» ماده (3) قانون سازمان دامپزشکی کشور مصوب سال 1350 با اصلاحات و الحاقات بعدی، دائر بر وظیفه سازمان موصوف در تأسیس و توسعه شبکه‌های دامپزشکی و همچنین تربیت کادر فنی در مناطق و مراکز دامداری کشور بوده و بر همین اساس ایرادی بر آن مترتب نمی‌باشد. بنا به مراتب فوق، ردیف 1 از جدول مندرج در صورتجلسه شورای مدیران کل سازمان و ادارات کل استان‌ها مورخ 1401/08/23 (موضوع ابلاغیه شماره 401/10/84024 مورخ 1401/09/01 مدیرکل حوزه ریاست، حقوقی و ارزیابی عملکرد سازمان دامپزشکی کشور) در حدود اختیارات مرجع تصویب کننده آن بوده و مغایرتی با قانون فوق‌الذکر نداشته و قابل ابطال نمی‌باشد. این رأی به استناد بند «ب» ماده (84) قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال 1392 ظرف مهلت بیست روز از تاریخ صدور از جانب رئیس محترم دیوان عدالت اداری یا 10 نفر از قضات محترم دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است.

رئیس هیأت تخصصی فرهنگی، آموزشی و پزشکی دیوان عدالت اداری مهدی فرد محمدیان

*** طرف شکایت: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی**

*** موضوع شکایت و خواسته:** ابطال بخشنامه شماره 253270/1400 مورخ 1400/11/12 مدیر کل امور اداری و منابع انسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی خطاب به ادارات کل فرهنگ و ارشاد اسلامی

* شاکای دادخواستی به طرفیت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به خواسته ابطال بخشنامه شماره 253270/1400 مورخ 1400/11/12 مدیر کل امور اداری و منابع انسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی خطاب به ادارات کل فرهنگ و ارشاد اسلامی به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقرر مورد شکایت به قرار زیر می‌باشد:

پیرو مذاکرات انجام شده با سازمان اداری و استخدامی کشور و اعلام موافقت شفاهی سازمان مذکور، خواهشمند است نسبت به برقراری فوق‌العاده ویژه موضوع بند (10) ماده (68) قانون مدیریت خدمات کشوری تا سقف 35% برای کارکنان مشمول برابر مقررات اقدام فرمائید. بدیهی است برقراری فوق‌العاده مذکور منوط به تأمین اعتبار فوق‌العاده مذکور از محل صرفه‌جویی و منابع داخلی استان و اخذ موافقت ذی‌حساب محترم می‌باشد.

* دلایل شاکای برای ابطال مقرر مورد شکایت:

۱- بر اساس تصویب نامه شماره 138091/ت 50000 مورخ 93/11/15 هیأت وزیران کیفیت و کم و کیف فوق‌العاده مذکور عنوان شده است صدور و ابلاغ بخشنامه معترض‌عنه موجب گردیده که علاوه بر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ادارات کل فرهنگ و ارشاد استان‌ها نسبت به اصلاح احکام حقوقی کارکنان مشمول (رسمی، پیمانی و قراردادی) در خصوص فوق‌العاده ویژه بر مبنای محاسبه 35 درصد و پرداخت آن بدون رعایت شرط اخیر در بند (1) تصویب‌نامه هیأت وزیران اقدام نمایند وزارت خانه مذکور مرجع ذی صلاح قانونی برای صدور مجوز افزایش فوق‌العاده ویژه نمی‌باشد.

۲- مطابق جزء (3) بند (الف) تبصره (13) قانون بودجه سال 1401 کل کشور، در سال جاری صدور هرگونه مجوز جدید جهت افزایش حقوق و مزایای مستمر و فوق‌العاده‌ها و نظایر آن توسط مراجع ذی‌ربط از جمله شورای حقوق و دستمزد موضوع ماده 74 قانون مدیریت خدمات کشوری و هیأت وزیران تحت عنوان از محل هر نوع اعتبار ممنوع است. لذا بخشنامه مزبور موضوع شکایت مغایر با قوانین یاد شده و خارج از حدود اختیارات واقع می‌باشد.

* خلاصه مدافعات طرف شکایت:

از طرف شکایت (خواننده) پاسخی واصل نگردید.

* در خصوص ادعای مغایرت مصوبه با شرع، ادعای مغایرت با شرع در خصوص مصوبه موضوع شکایت نشده است.

پرونده شماره ه-ع/0200023 مبنی بر درخواست ابطال بخشنامه شماره 253270/1400 مورخ 1400/11/12 مدیر کل امور اداری و منابع انسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در خصوص برقراری فوق‌العاده ویژه در جلسه مورخ 1402/3/7 با حضور نمایندگان وزارت فوق‌الذکر مورد رسیدگی قرار گرفت و اعضاء هیأت به شرح ذیل اعلام نظر نمودند:

رأی هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری:

اولاً: در تصویب نامه شماره 138091/ت 50000 ه-م مورخ 1393/11/15 با برقراری فوق‌العاده ویژه مشاغل تخصصی موضوع بند 10 ماده 68 قانون مدیریت خدمات کشوری برای کارکنان مشمول تا سی و پنج درصد حقوق و فوق‌العاده‌های مستمر موافقت شده بخشنامه مورد شکایت نیز متضمن حکمی مبنی بر تجاوز از سی و پنج درصد مقرر در تصویب‌نامه فوق نمی‌باشد.

ثانیاً: عبارت «تا سقف 35% برای کارکنان مشمول برابر مقررات» در بخشنامه مورد شکایت مبین مقید بودن، متن نامه ابلاغی به مقررات از جمله تصویب‌نامه شماره 138091/ت 50000 ه-م مورخ 1393/11/15 و کلیه شرایط تصویب‌نامه مزبور می‌باشد.

ثالثاً: در قسمت اخیر بخشنامه برقراری فوق‌العاده مذکور را منوط به تأمین اعتبار و اخذ موافقت ذی‌حساب نیز نموده است.

با عنایت به مراتب فوق بخشنامه شماره 253270/1400 مورخ 1400/11/12 اداره کل امور اداری و منابع انسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی قابل ابطال تشخیص داده نشد. این رأی به استناد بند ب ماده 84 قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب 1392 ظرف مهلت بیست روز از تاریخ صدور از جانب رئیس دیوان عدالت اداری یا 10 نفر از قضات دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است.

رئیس هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری - علی اکبری

هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری

* شماره پرونده: ه-ت/0200023

* شماره دادنامه سیلور: 140231390000732443 تاریخ: 1402/03/24

* شاکای: سازمان بازرسی کل کشور

هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری

* شماره پرونده: هت/ 0200030

شماره دادنامه سیلور: 140231390000735626 تاریخ: 1402/03/24

* شاکی: آقای اسماعیل قویدل

* طرف شکایت: دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی استان اردبیل

* موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند 8 بخشنامه شماره 1018/01/1 مورخ

1401/1/10 با موضوع ایجاد محدودیت از اجرای قانون جامع خدمات‌رسانی به ایثارگران

* شاکی دادخواستی به طرفیت دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی استان اردبیل به خواسته بند 8 بخشنامه شماره 1018/01/1 مورخ 1401/1/10 با موضوع ایجاد محدودیت از اجرای قانون جامع خدمات‌رسانی به ایثارگران به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقرر در مورد شکایت به قرار زیر می‌باشد:

رییس دانشکده پزشکی ...

مدیر شبکه بهداشت شهرستان‌های مشکین شهر، پارس آباد، ...

رییس مرکز بهداشت اردبیل

رییس دانشکده پرستاری و ... مغان

موضوع بخشنامه

... به منظور ایجاد نظم و هماهنگی و پیشبرد بهتر امور، رعایت نکات ذیل الزامی می‌باشد:

8 - بدنبال تبدیل وضعیت مشمولین قانون حمایت از ایثارگران و با عنایت به نیاز دانشگاه به تداوم خدمت کارکنان مذکور در شغل و محل فعالیت قبلی، جلوگیری از هرگونه انتقال، مأموریت آموزشی، اعمال مدرک تحصیلی جدید یا تغییر پست سازمانی و ... (از تاریخ تبدیل وضعیت بمدت 5 سال) الزامی بوده و پیگیری موارد خاص نیز منوط به تصمیمات اتخاذ شده در هیأت رئیسه دانشگاه و از طریق مجاری قانونی و اداری می‌باشد. واحدهای نظارتی وظیفه رصد و پیگیری و گزارش تخلفات احتمالی انجام شده در این خصوص را به عهده دارند.

* دلایل شاکی برای ابطال مقرر در مورد شکایت:

اینجانب از تاریخ 1400/12/3 از حالت قراردادی شرکتی به رسمی قطعی و تحت عنوان متصدی خدمات عمومی مشغول به کار شدم. طبق ماده 6 اصلاحیه ماده 2 قانون جامع ... و بند (د) تبصره 20 قانون بودجه سال 1400، به لحاظ دارا بودن مدرک تحصیلی و وجود پستهای بلاتصدی در شبکه بهداشت و درمان بیل‌سوار و لزوم استفاده از نیروهای متخصص و ارزشی، ... طرف شکایت با صدور بخشنامه موضوع شکایت از اجرای قانون جلوگیری کرده است ...

مستندات قانونی که شاکی در دادخواست ذکر کرده است: بند (د) ماده 20 قانون جامع خدمات‌رسانی به ایثارگران - ماده 6 اصلاحیه بند (د) ماده 20 قانون جامع خدمات‌رسانی به ایثارگران (البته شاکی در شرح شکایت به بند (د) تبصره 20 قانون بودجه سال 1400 و ماده 6 اصلاحیه ماده 20 قانون جامع ... هم استناد کرده است)

* خلاصه مدافعات طرف شکایت:

1. طبق بخشنامه شماره 1400/12/21/3458 مورخ 1400/12/21 معاونت توسعه مدیریت و منابع وزارت متبوعه و با توجه به شیوه نامه ضمیمه بخشنامه موضوع شکایت که در بندهای 4 - 7 - 8 - 13 آن تبدیل وضعیت ایثارگران صرفاً بر اساس مشاغل مورد تصدی بوده و پذیرش و تغییر عناوین کارکنان فوق صرفاً بر اساس موافقت و نیاز دانشگاه یا دانشکده‌های علوم پزشکی و دارا بودن 7 سال تجربه یا سنوات امکانپذیر است و در صورت تغییر عناوین و اعمال مدرک این قبیل نیروها وظایف آنان بلاتکلیف خواهد ماند.

2. طبق مفاد ماده 47 آیین‌نامه مهندسی و ارزیابی مشاغل کارکنان دانشگاهها، احتساب مدرک تحصیلی جدید از اختیارات دانشگاه می‌باشد. مضاف اینکه بر اساس ماده 53 این آیین‌نامه رعایت مقررات آن برای کلیه ایثارگران و فرزندان معظم شاهد الزامی است.

* در خصوص ادعای مغایرت مصوبه با شرع، شاکی ادعایی در خصوص خلاف شرع بودن این مقرر ندارد.

پرونده شماره هت/ 0200030 مبنی بر تقاضای ابطال بند 8 بخشنامه شماره 1018/01/1 مورخ 1401/1/10 دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان اردبیل در جلسه مورخ 1402/3/7 هیأت تخصصی استخدامی مورد بررسی قرار گرفت و اعضای هیأت در خصوص ممنوعیت پیش‌بینی شده در بند مذکور جهت مأموریت آموزشی ایثارگران تبدیل وضعیت شده مشمول قانون حمایت از ایثارگران (از تاریخ تبدیل وضعیت به مدت 5 سال) به اتفاق به شرح ذیل اعلام نظر نمودند:

پرونده شماره هت/ 0200030 مبنی بر تقاضای ابطال بند 8 بخشنامه شماره 1018/01/1 مورخ 1401/1/10 دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان اردبیل در جلسه مورخ 1402/3/7 هیأت تخصصی استخدامی مورد بررسی قرار گرفت و اعضای هیأت در خصوص

ممنوعیت پیش‌بینی شده در بند مذکور جهت انتقال، تغییر پست سازمانی و اعمال مدرک تحصیلی جدید (از تاریخ تبدیل وضعیت به مدت 5 سال) به اتفاق به شرح ذیل اعلام نظر نمودند:

رای هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری:

الف - در خصوص ممنوعیت انتقال:

یکی از عوامل لازم به رأی انتقال، موافقت دستگاه متبوع کارمند می‌باشد بنابراین موافقت یا مخالفت با انتقال از اختیارات دستگاه‌ها می‌باشد لذا فارغ از مدت پیش‌بینی شده جهت ممنوعیت فوق دستگاه مبداء علی‌الطلاق این اختیار را دارد که با انتقال کارمند خود به دستگاه اجرایی دیگر موافقت ننماید.

با عنایت به مراتب فوق اعضای هیأت تخصصی استخدامی به اتفاق ممنوعیت انتقال پیش‌بینی شده در بند 8 بخشنامه شماره 1018/01/1 مورخ 1401/1/10 را غیر قابل ابطال تشخیص دادند.

ب - در خصوص ممنوعیت تغییر پست سازمانی:

افراد با توجه به نیاز دستگاه‌های اجرایی به نیروی انسانی، مدرک تحصیلی و ... سایر عوامل برای انجام وظایف یک پست سازمانی به استخدام دستگاه‌ها در می‌آیند و طبقاً تغییر پست این افراد نیز از اختیارات دستگاه‌ها می‌باشد لذا فارغ از مدت پیش‌بینی شده جهت ممنوعیت فوق، اتخاذ تصمیم در خصوص تغییر پست سازمانی از اختیارات دستگاه‌ها می‌باشد. بند 4 شیوه نامه اجرایی مواد 3 و 5 دستورالعمل تبدیل وضع کارکنان ایثارگر نیز مقرر نموده پذیرش درخواست تغییر عنوان کارکنان مشمول بعد از اتمام فرایند تبدیل وضعیت استخدامی به رسمی، بر اساس موافقت و نیاز دانشگاه/دانشکده علوم پزشکی می‌باشد.

اضافه می‌نماید ماده 6 بخشنامه شماره 69405 مورخ 1400/12/9 در خصوص چگونگی اجرای تکلیف مقرر در بند «د» تبصره 20 قانون بودجه سال 1400 کل کشور که مورد استناد شاکی قرار گرفته تکلیفی در ارتباط با تخصیص پست متناسب با مدرک تحصیلی ایثارگران ایجاد نموده و صرفاً این اختیار را به دستگاه‌ها داده است که در صورت دارا بودن پست بلاتصدی متناسب با مدارک تحصیلی ایثارگران اقدام نمایند.

بنا به مراتب فوق اعضای هیأت تخصصی استخدامی به اتفاق ممنوعیت مربوط به تغییر پست سازمانی پیش‌بینی شده در بند 8 بخشنامه شماره 1018/01/1 مورخ 1401/1/10 را غیر قابل ابطال تشخیص دادند.

ج: در خصوص ممنوعیت اعمال مدرک تحصیلی جدید:

بر اساس قوانین و مقررات عمومی دستگاه‌ها هیچ الزام و تکلیفی مبنی بر اعمال مدارک تحصیلی جدید کارمندان ندارند و در صورتی که مدرک تحصیلی جدید اخذ شده توسط کارمندان در شرایط احراز شغل مورد تصدی تخصیص یافته در یک پست سازمانی مطلوب باشد دستگاه‌ها این اختیار را دارند که مدرک تحصیلی جدید را اعمال نمایند و یا اعمال نمایند ماده 6 بخشنامه نیز با عنایت به مراتب فوق ممنوعیت پیش‌بینی شده در بند 8 بخشنامه شماره 1018/01/1 مورخ 1401/1/10 در ارتباط با اعمال مدرک تحصیلی جدید غیر قابل ابطال می‌باشد.

این رأی به استناد بند ب ماده 84 قانون تشکیلات و آئین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب 1392 ظرف مهلت بیست روز از تاریخ صدور از جانب رئیس دیوان عدالت اداری یا 10 نفر از قضات دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است.

رئیس هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری - علی اکبری

هیأت تخصصی اراضی شهرسازی، منابع طبیعی و محیط زیست

* شماره پرونده: هت/ 0200037

شماره دادنامه سیلور: 140231390000751826 تاریخ: 1402/03/27

* شاکی: سازمان نظام مهندسی و ساختمان استان مرکزی با وکالت امید دهقانی و

محمد آذری

* طرف شکایت: وزارت راه و شهرسازی

* موضوع شکایت و خواسته: ابطال اطلاق نظریه شماره 02/100/54888 مورخ

1393/10/15 وزیر وقت راه و شهرسازی

* شاکی دادخواستی به طرفیت وزارت راه و شهرسازی به خواسته ابطال اطلاق نظریه شماره 02/100/54888 مورخ 1393/10/15 وزیر وقت راه و شهرسازی به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقرر در مورد شکایت به قرار زیر می‌باشد:

نظریه وزیر راه و شهرسازی

موضوع ماده 123 آیین‌نامه اجرائی قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان مصوب 1375

شماره 93/6 تاریخ 1393/10/10

ثالثاً بر اساس بند ۸ ماده ۱۵ قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان مصوب ۱۳۷۴ «تنظیم روابط بین صاحبان حرفه‌های مهندسی ساختمان و کارفرمایان و کمک به مراجع مسئول در بخش ساختمان و شهرسازی در زمینه ارجاع مناسب کارها به صاحبان صلاحیت و جلوگیری از مداخله اشخاص فاقد صلاحیت در امور فنی.» از جمله وظایف و اختیارات هیات مدیره سازمان نظام مهندسی ساختمان دانسته شده است، لذا منظور از تنظیم روابط بین صاحبان حرفه‌های مهندسی ساختمان و کارفرمایان مذکور در این بند به معنای دخالت در روابط مابین مهندسیین طراح و مجری و مراجع ارائه دهنده خدمات آزمایشگاهی و مالکین و تعیین آنها نمی‌باشد، بلکه به معنای نظارت بر اجرای صحیح موارد مذکور است. بنا به به مراتب مذکور بخشنامه شماره ۰۲/۱۰۰/۵۴۸۸۸ مورخ ۱۳۹۳/۱۰/۱۵ وزیر راه و شهرسازی در حدود اختیارات مرجع وضع آن بوده و مغایرتی با قوانین و مقررات مورد استناد شاکي نداشته و قابل ابطال نمی‌باشد. این رای به استناد بند (ب) ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲ ظرف مهلت بیست روز از تاریخ صدور از جانب رییس محترم دیوان عدالت اداری یا ۱۰ نفر از قضات محترم دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است. رئیس هیأت تخصصی شهرسازی، منابع طبیعی و محیط زیست دیوان عدالت اداری سعید کریمی

هیأت تخصصی کار، بیمه و تأمین اجتماعی

* شماره پرونده: ۰۲۰۰۱۱۰/۰۲۰۰۱۲۷

شماره دادنامه سیلور: ۱۴۰۲/۳/۲۹ تاریخ: ۱۴۰۲/۰۳/۲۹

* شاکي: آقای حسین حبیبی

* طرف شکایت: وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

* موضوع شکایت و خواسته: ابطال بخشنامه افزایش غیرقانونی دستمزد ۱۴۰۲ شورای عالی کار به شماره ۲۹۶۱۳۷ مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۲۹ شورای عالی کار و وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

* شاکي دادخواستی به طرفیت وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به خواسته ابطال بخشنامه افزایش غیرقانونی دستمزد ۱۴۰۲ شورای عالی کار به شماره ۲۹۶۱۳۷ مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۲۹ شورای عالی کار و وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقررده مورد شکایت به قرار زیر می‌باشد: شورای عالی کار با حضور نمایندگان سه گروه (دولت، کارفرمایان و کارگران) در جلسه مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۲۹ پس از بحث و بررسی راجع به تعیین حداقل مزد سال ۱۴۰۲، در اجرای ماده ۴۱ قانون کار با در نظر گرفتن مصالح کارگران در انطباق هرچه بیشتر میزان درآمد آنان با سطح معیشت و همچنین با توجه به مقتضیات بنگاه‌های تولیدی و شرایط اقتصادی جامعه، حفظ و نگهداشت نیروی کارآمد و ماهر و انتظام مزدی در کارگاه‌ها موارد زیر را به اجماع و اتفاق آراء مورد تصویب قرار داد.

۱- از اول سال ۱۴۰۲ حداقل مزد روزانه با نرخ یکسان برای کلیه کارگران مشمول قانون کار (اعم از قرارداد دائم یا موقت) مبلغ ۱۷۶۹۴۲۸ ریال (یک میلیون و هفتصد و شصت و نه هزار و چهارصد و بیست و هشت ریال) تعیین می‌گردد. همچنین از اول سال ۱۴۰۲ سایر سطوح مزدی نیز روزانه ۲۱ درصد مزد ثابت یا مزد مینا (موضوع ماده ۳۶ قانون کار) به اضافه روزانه ۸۳۵۹۶ ریال به نسبت آخرین مزد در سال ۱۴۰۱ افزایش می‌یابد.

تبصره: با اعمال افزایش این بند مزد شغل کارگران مشمول طرح‌های طبقه‌بندی مشاغل مصوب وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و نیز مزد ثابت سایر کارگران نباید از مبلغ ۱۷۶۹۴۲۸ ریال (یک میلیون و هفتصد و شصت و نه هزار و چهارصد و بیست و هشت ریال) بند ۱ کمتر شود.

۲- به کارگرانی که در سال ۱۴۰۲ دارای یک سال سابقه کار یاد شده یا یک سال از دریافت آخرین پایه سنواتی آنان گذشته باشد، روزانه مبلغ ۷۰۰۰۰ ریال نیز به عنوان پایه (سنوات) پرداخت خواهد شد.

تبصره ۱: پرداخت مبلغ مربوط به پایه سنواتی کارگران مشمول طرح‌های طبقه‌بندی مشاغل مصوب وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی با در نظر گرفتن رقم فوق‌الذکر برای گروه یک با توجه به دستورالعمل و جدول اعلامی توسط اداره کل روابط کار و جبران خدمت صورت می‌گیرد.

تبصره ۲: به کارگران فصلی به نسبت مدت کارکردشان در سال ۱۴۰۱، میزان مقرر در این بند یا تبصره یک آن حسب مورد تعلق خواهد گرفت.

تبصره ۳: بر اساس مصوبه مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۲۹ شورای عالی کار و در راستای تقویت مهارت محوری و بهره‌مندی تمامی کارگران و در نتیجه رضایتمندی کارگران با سابقه، از ابتدای سال ۱۴۰۲ همه کارگران دارای قرارداد دائم و موقت مشمول قانون کار که دارای یک سال سابقه کار شده و یا یک سال از دریافت آخرین پایه (سنوات) آنان در همان کارگاه گذشته باشد، اعم از اینکه حق سنوات یا مزایای پایان کار خود را تسویه حساب کرده باشند یا خیر، مشمول دریافت پایه (سنوات) خواهند بود.

نظر به حقوق اساسی آحاد ملت ایران که در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصریح شده است و با نگرش به آزادی‌های مقرر در قانون و الزامات مندرج در قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان مصوب سال ۱۳۷۴، انتخاب مهندسان طراح و سازنده (مجری - پیمانکار) و خدمات آزمایشگاهی و واگذاری خدمات مذکور به آنان از حقوق مسلم شهروندان بوده و انتخاب پروژه برای پذیرش ارائه خدمات مذکور از حقوق اساسی مهندسان است و برای این سازمانها در خصوص ارجاع کارهای فوق به اعضاء و اصطلاحاً توزیع کار با ارجاع کارهای مذکور و همچنین دریافت بهای این خدمات وظیفه و اختیاری در قانون و آئین‌نامه اجرایی اعضاء و مقرر نشده است. بدیهی است سازمانهای نظام مهندسی ساختمان استان‌ها صرفاً موظفند بر حسن انجام خدمت مهندسی اعضای خود نظارت نمایند.

همچنین اعلام فهرست قیمت خدمات مهندسی باید طبق تبصره ۲ ماده ۱۱۷ آئین‌نامه اجرایی قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان مصوب ۱۳۷۵ صورت گیرد و روش غیر از آن، توسط سایر مراجع مجاز نمی‌باشد. * دلایل شاکي برای ابطال مقررده مورد شکایت:

به موجب بخشنامه مورد شکایت و برخلاف بند ۱۸ ماده ۱۵ قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان و بند ۲ ماده ۲۹ آیین‌نامه اجرائی ماده ۳۳ قانون مذکور انتخاب و ارجاع مناسب کارها به مهندسان طراح و سازنده و خدمات آزمایشگاهی از سازمان نظام مهندسی ساختمان استانها سلب شده است همچنین خدمات آزمایشگاهی از جمله موارد نظارتی محسوب می‌شود که وفق قسمت دوم ماده ۲- ۵- ۵ مبحث دوم مقررات ملی ساختمان ارجاع آن با سازمان نظام مهندسی است لیکن در بخشنامه مالکین خود مستقیماً با مهندسیین قرارداد منعقد می‌نمایند.

* خلاصه مدافعات طرف شکایت:

۱- بند ۸ - ۱۵ قانون مذکور کمک به مراجع مشمول در بخش ساختمان و شهرسازی در زمینه ارجاع مناسب کارها به صاحبان صلاحیت می‌باشد و این وظیفه مستقیماً بر عهده سازمان نظام مهندسی نیست و بند ۸ ماده ۷۳ آیین‌نامه نیز تکرار بند ۸ ماده ۱۵ است.

۲- نظریه وزیر هیچ منافاتی با ماده ۳۳ قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان ندارد.

۳- سلب حق از مردم برای انتخاب مهندسیین و بالعکس برخلاف فصل سوم قانون اساسی می‌باشد و انتخاب طراح، سازنده و خدمات آزمایشگاهی جزو حقوق اشخاص است در حالی‌که خدمات حرفه‌ای نظارت جایگاه حاکمیتی دارد و به منظور جلوگیری از ایجاد رابطه مالی بین مالک و مهندس آن پروژه به صورت ارجاعی انجام می‌شود.

پرونده شماره هـ ت/۰۲۰۰۰۳۷/۰۲۰۰۰۳۷ مبنی بر درخواست ابطال اطلاق بخشنامه شماره ۰۲/۱۰۰/۵۴۸۸۸ مورخ ۱۳۹۳/۱۰/۱۵ وزیر راه و شهرسازی در جلسه مورخ ۱۴۰۲/۳/۲۹ هیأت تخصصی شهرسازی، منابع طبیعی و محیط زیست مورد رسیدگی قرار گرفت و اعضای محترم هیأت به اتفاق آراء به شرح ذیل اعلام نظر نمودند:

رای هیأت تخصصی شهرسازی، منابع طبیعی و محیط زیست

اولاً براساس ماده ۶ آیین‌نامه اجرایی ماده ۳۳ قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان مصوب ۱۳۸۳ مقرر گردیده: «اشخاص حقوقی، مؤسس یا مؤسسین دفاتر مهندسی طراحی ساختمان باید دارای پروانه اشتغال به کار مهندسی معتبر از وزارت مسکن و شهرسازی باشند و مطابق با قراردادی که با مالک منعقد می‌نمایند عهده‌دار انجام خدمات براساس دستورالعمل ابلاغی از طرف وزارت مسکن و شهرسازی خواهند بود.» همچنین براساس تبصره ماده ۱۰ این آیین‌نامه مقرر گردیده: «شهرداریها و سایر مراجع صدور پروانه ساختمانی موظفند نام و مشخصات مجری واجد شرایط را که توسط مالک معرفی شده و نسخه‌ای از قرارداد منعقد شده با او را که در اختیار شهرداری و سازمان نظام مهندسی ساختمان استان قرار داده است، در پروانه مربوط قید نمایند. مالکانی که دارای پروانه اشتغال به کار در زمینه اجرا می‌باشند نیازی به ارائه قرارداد ندارند.» لذا با توجه به مفاد مواد مذکور انتخاب مهندسیین طراح و مجری پروژه‌های ساختمانی و انعقاد قرارداد با آنها در اختیار مالک بوده و سازمان‌های نظام مهندسی ساختمان استان در این خصوص نمی‌بایست دخالتی داشت.

ثانیاً بر اساس ماده ۲۴ آیین‌نامه اجرایی ماده ۳۳ قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان مصوب ۱۳۸۳ مقرر گردیده: «ناظر، به هنگام صدور پروانه ساختمان توسط سازمان نظام مهندسی ساختمان استان انتخاب شده و به مالک و مراجع صدور پروانه ساختمان معرفی می‌گردد. ناظر نمی‌تواند شاغل در دستگاه صادر کننده پروانه ساختمان در منطقه‌ای باشد که ساختمان در آن منطقه احداث می‌شود.» لذا مفاد این ماده نیز صرفاً ناظر به تعیین مهندس ناظر توسط سازمان نظام مهندسی ساختمان استان بوده و واجد حکمی مبنی بر لزوم انتخاب مهندسیین طراح و مجری و مراجع ارائه دهنده خدمات آزمایشگاهی توسط سازمان مذکور نمی‌باشد.

نظر موکلین آنها (کارگران و کارفرمایان سراسر کشور) می‌باشد لذا تعیین حداقل مزد در حیطة وظایف شورای عالی کار است و حداقل مزد همه ساله با رعایت اصل سه جانبه‌گرایی با اتفاق یا اکثریت آرای اعضای شورای عالی کار تعیین می‌گردد.

۲- ماده 41 قانون کار تعیین حداقل مزد را با توجه به نرخ تورم مقرر نموده است نه منطبق و مساوی با آن و ممکن است شورای عالی کار افزایش حداقل مزد و سایر سطوح مزدی را کمتر یا بیشتر از نرخ تورم تعیین نماید، کما اینکه در گذشته نیز غالباً همین گونه بوده است.

۳- از جمله اهداف مورد نظر در تعیین حداقل مزد دستیابی به یک ساختار مزد مناسب و منصفانه است که علاوه بر ارتقاء سطح درآمد و بهبود معیشت کارگران، موجبات بیکاری و اخراج کارگران و افزایش دعاوی هیأت‌های تشخیص و حل اختلاف و زیان کارگران از این حیث را موجب نشود.

۴- همچنین طی سال‌های 1397 تا 1400 با توجه به افزایش تحریم‌های ظالمانه و کاهش مبادلات تجاری و بالطبع رکود تورمی و افزایش هزینه‌های بنگاه‌داری از یک سو و شرایط اجتماعی و اقتصادی پیش آمده در کشور به دلیل همه‌گیری بیماری کرونا از سوی دیگر و پیش‌بینی افزایش بیکاری ناشی از تعطیلی بنگاه‌های اقتصادی و کاهش رشد اقتصادی به واسطه اعمال محدودیت‌های صادراتی ناشی از آن و تهدید تعطیلی بسیاری از مشاغل، موجب گردید تصمیمات شورای عالی کار در خصوص میزان افزایش حداقل مزد، کمتر از نرخ تورم باشد. لیکن پس از پایان همه‌گیری بیماری کرونا و بهبود شرایط میزان افزایش حداقل مزد بیشتر از نرخ تورم بوده است.

۵- سبب معیشت خانوار کارگری مبنای چانه‌زنی شرکای اجتماعی به ویژه نمایندگان کارگران در شورای عالی کار می‌باشد و حداقل دریافتی کارگران مشمول قانون کار (خانواری 4 نفره و خانواری 3/3 نفر) با سبب معیشت خانوار کارگری سنجیده می‌شود.

۶- بررسی آرای هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی کار و تأمین اجتماعی دیوان عدالت اداری در خصوص مصوبات شورای عالی کار در زمینه تعیین حداقل مزد طی سال‌های اخیر مؤید آن است که با توجه به اینکه به موجب ماده 41 قانون کار تعیین میزان حداقل مزد کارگران در هر سال به عهده شورای عالی کار محول شده است و نظر به اینکه شورای مزبور با استفاده از مسئولیت و اختیار قانونی مربوط در ماده فوق‌الاشعار مبادرت به تعیین دستمزد نموده است، بنابراین مصوبات شورای عالی کار مغایرتی با قانون ندارد و خارج از حدود اختیارات این شورا نمی‌باشد. ات پرونده‌های شماره 0200110 الی 0200127 مبنی بر درخواست ابطال «بخشنامه شماره 296137 شورای عالی کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی»، در جلسه مورخ 1402/03/22 هیأت تخصصی کار، بیمه و تأمین اجتماعی مورد رسیدگی قرار گرفت و اعضاء به اتفاق به شرح زیر اقدام به صدور رأی نمودند:

رأی هیأت تخصصی کار، بیمه و تأمین اجتماعی

اولاً، براساس تبصره (5) ماده واحده قانون اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل در کارگاه‌ها مصوب 1352/12/07: «حداقل مزد موضوع ماده 22 قانون کار با توجه به ضروریات و حوائج زندگی یک خانواده کارگری و تأثیر آن بر سایر سطوح مزد از تاریخ تصویب این قانون هر سال یک بار تعیین و پس از تصویب شورای عالی کار به مورد اجرا گذاشته خواهد شد.» لذا تعیین حداقل مزد در حیطة صلاحیت شورای عالی کار می‌باشد. ثانیاً، براساس ماده (41) قانون کار: «شورای عالی کار همه ساله موظف است، میزان حداقل مزد کارگران را برای نقاط مختلف کشور و یا صنایع مختلف با توجه به معیارهای ذیل تعیین نماید: 1. حداقل مزد کارگران با توجه به درصد تورمی که از طرف بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اعلام می‌شود. 2. حداقل مزد بدون آنکه مشخصات جسمی و روحی کارگران و ویژگی‌های کار محول شده را مورد توجه قرار دهد باید به اندازه‌ای باشد تا زندگی یک خانواده که تعداد متوسط آن توسط مراجع رسمی اعلام می‌شود، تأمین نماید.» فلذا توجه به درصد تورمی اعلامی از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مدنظر و ملاک مقنن می‌باشد نه تساوی و برابری با نرخ تورم.

ثالثاً، مطابق مفاد دادنامه شماره 1178 مورخ 1400/4/1 هیأت عمومی دیوان عدالت اداری: «حکم مقرر در ماده 41 قانون کار متضمن الزامی در خصوص «تساوی و برابری» درصد تورمی که از طرف بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اعلام می‌شود با درصد افزایش سالانه حداقل مزد توسط شورای عالی کار نیست...» و از این حیث مصوبه شورای عالی کار در خصوص تعیین حداقل مزد کارگران به علت عدم تساوی و برابری افزایش مزد با درصد تورم اعلامی از سوی بانک مرکزی ابطال نشده است.

بنا به مراتب فوق مصوبه مورد شکایت مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات مقام مصوب نبوده و رأی به رد شکایت صادر می‌گردد. این رأی به استناد بند ب ماده 84 قانون دیوان عدالت اداری مصوب 1402 ظرف مهلت بیست روز از تاریخ صدور از جانب رئیس محترم دیوان عدالت اداری یا 10 نفر از قضات محترم دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است.

رئیس هیأت تخصصی کار، بیمه و تأمین اجتماعی دیوان عدالت اداری

محمدجواد انصاری

۳- بر اساس مصوبه مورخ 1387/7/21 شورای عالی کار و در جهت افزایش رضایتمندی کارگران و کارفرمایان و به منظور تثبیت و تسری به تمامی کارگران، اعم از دائم و موقت مقرر شد از ابتدای سال 1402 کمک هزینه اقلام مصرفی خانوار به عنوان مزایای رفاهی و انگیزه‌ای موضوع تبصره 3 ماده 36 قانون کار بابت هر کارگر (اعم از متأهل یا مجرد) ماهانه مبلغ 11000000 ریال از سوی کارفرمایان به آنان پرداخت گردد.

۴- ضوابط مربوط به چگونگی نحوه اعمال افزایش مقرر در بند 1 و تبصره یک بند 2 در کارگاه‌هایی که دارای طرح طبقه‌بندی مشاغل می‌باشند و نیز در مورد کارگران کارمزدی و هم چنین چگونگی ارتقاء طبقه‌بندی شغلی به موجب دستورالعمل‌های اداره کل روابط کار و جبران خدمت خواهد بود.

۵- مقررات این مصوبه شامل حال دانش‌آموزان و دانشجویانی که در ایام تعطیلات تابستانی در سال 1402 به طور موقت در کارگاه‌ها اشتغال می‌یابند نخواهد شد.

۶- واحدهای مشمول قانون کار به منظور ایجاد رابطه هرچه بیشتر مزد و مزایا با بهره‌وری و تولید و ایجاد انگیزه بیشتر در بین کارکنان خود، علاوه بر اجرای این مصوبه می‌توانند نسبت به افزایش و برقراری مزد و مزایا در قالب موافقت‌نامه‌های کارگاهی و پیمان‌های دسته جمعی و پس از تأیید وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی اقدام نمایند. * دلایل شاکتی برای ابطال مقرر مورد شکایت:

بند 2 ماده 41 قانون کار اعلام می‌دارد، حداقل مزد بدون آن که مشخصات جسمی و روحی کارگران و ویژگی‌های کار محول شده را مورد توجه قرار دهد باید به اندازه‌ای باشد تا زندگی یک خانواده که تعداد متوسط آن توسط مراجع رسمی اعلام می‌شود را تأمین نماید. عبارت «حداقل مزد باید به اندازه‌ای باشد تا زندگی یک خانواده» را تأمین نماید همان سبب معیشت یا سبب هزینه یک خانواده 3/3 نفر می‌باشد که به مراتب از تورم اعلامی توسط مرکز آمار بیشتر می‌باشد. منظور از با توجه به تورم اعلامی دلیلی نیست که افزایش حداقل دستمزد برابری با تورم یا بیشتر از تورم باشد، باید گفت بند 2 ماده 41 که همان سبب معیشت است و تأمین آن هم بر عهده کارفرمای دولتی و خصوصی می‌باشد به مراتب از تورم اعلامی مرکز آمار بیشتر است، فقط در یک قلم از اقلام سبک، یک خانواده 3/3 نفر کارگری بابت مواد خوراکی گزینش شده که برابر الگوی مصرف غذا و دارو وزارت بهداشت و درمان تهیه شده باید مبلغ 80/000/000 ریال (هشت میلیون تومان) ماهیانه هزینه کند. این در حالیست که دریافتی 31 روز یک کارگر با یک فرزند با افزایش 27 درصد می‌شود 80/160/552 ریال و با دریافتی 30 روز می‌شود مبلغ 78/391/124 ریال، سایر اقلام سبب مانند هزینه مسکن، بهداشت و درمان، تحصیل، ایاب و ذهاب و... که جمع سبب هزینه یک خانواده 3/3 کارگری ماهیانه به مبلغ 13 الی 18 میلیون تومان بماند که کارگر حق برخورداری از آن را نداشته و باید محروم شود. بنابراین افزایش حداقل دستمزد سال 1402 به میزان 27 درصد موضوع بخشنامه 296137 شورای عالی کار با قاعده عدالت و انصاف و انسان‌مداری و خدا محوری، با قانون اساسی و قانون کار به ویژه با مواد 6، 8، 41، 48 و 49 و مقوله نامه‌های مزدی سازمان جهانی کار مغایرت داشته و باید ابطال شود.

ممکن است با توجه به حضور نمایندگان کارگری در جلسات شورای عالی کار و رعایت سه جانبه‌گرایی و همچنین موافقت نماینده کارگران با افزایش 27 درصدی حداقل دستمزد 1402 شکایت و خواسته کارگران رد شود ولی توجه داشته باشد دیوان وفق مواد 1 و 10 قانون دیوان عدالت اداری مکلف است نسبت به شکایت و اعتراض کارگران در خصوص افزایش حداقل دستمزد 1402 کارگران رسیدگی و رأی شایسته مبتنی بر عدالت صادر نماید درست است که رسمیت جلسات شورای عالی کار با حضور کامل اعضا حاصل شده ولی در روند رسیدگی و تصمیمات اعضای شورای عالی کار خدشه وارد می‌باشد و به تکلیف خود مبنی بر افزایش حداقل دستمزد با توجه به تورم اعلامی از سوی بانک مرکزی یا مرکز آمار و سبب معیشت عمل ننموده‌اند، ضمن آنکه افزایش حق مسکن با توجه به ماده واحده 1370/5/13 مجلس شورای اسلامی و حق اولاد موضوع ماده 86 قانون تأمین اجتماعی ارتباطی با مبحث دستمزد در زمان تصویب حداقل دستمزد ندارد با این وجود افزایش 27 درصدی حداقل دستمزد به علت آنکه خیلی کمتر از میزان تورم اعلامی مرکز آمار می‌باشد در واقع نه تنها افزایشی در بر نداشته بلکه با توجه به آزادسازی قیمت‌های کالا و خدمات منجر به کاهش و کوچک شدن سفره کارگران گردیده که پدیده کاهش شدید قدرت خرید کارگران و افزایش هزینه‌های زندگی کارگران و بی‌انگیزه شده آنها در کارگاه و در نتیجه کاهش بهره‌وری و افزایش هزینه‌های تولید و خدمات و افزایش هزینه‌های جامعه و دولت و گسترش فقر و فحشا و دیگر جرائم اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی را در ام‌القرای مسلمین رقم خواهد زد.

* در پاسخ به شکایت مذکور، رئیس مرکز امور حقوقی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به موجب لایحه شماره 33899-1402/2/25 نامه شماره 33424-1402/2/24 مدیر کل روابط کار و جبران خدمت را ارسال کرده است که متن آن به قرار زیر می‌باشد:

1- با توجه به ماده 41 قانون کار، شورای عالی کار همه ساله موظف است میزان حداقل مزد کارگران را تعیین نماید. شورای عالی کار که به موجب ماده 167 قانون کار تشکیل می‌شود نهادی سه جانبه بوده و در آن علاوه بر نمایندگان دولت، نمایندگان تشکلات عالی کارگری و کارفرمایی نیز عضویت دارند و تصمیمات آنان به منزله تصمیم و

اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقرره مورد شکایت به قرار زیر می‌باشد:
تعارف تصویبی عوارض محلی (ساختمانی، ... و بهاء خدمات) شهرداری کرمانشاه در سال 1399
(جدول ماده 2-3 عوارض پیش‌آمدگی و بالکن

ردیف	شرح	عوارض یک مترمربع (مسکونی)	عوارض یک مترمربع تجاری، اداری و ...
1	پیش‌آمدگی به صورت ساختمان	24 P	28 P
2	پیش‌آمدگی به صورت تراس با بالکن	19 P	39 P

هرگونه پیش‌آمدگی خارج از محدوده مالکیت در معبر به استناد مصوبه شورای عالی معماری و شهرسازی ممنوع است در مورد پیش‌آمدگی (ساختمان - بالکن - تراس) واحدهای تجاری، صنعتی، اداری، مسکونی، خدماتی و ... که نقشه‌های آنها در کمیسیون ماده پنج مصوب گردیده باشد و یا مطابق با ضوابط و مقررات طرح تفصیلی و جامع ایجاد و احداث می‌شود و یا توسط آراء صادره از کمیسیونهای ماده صد رأی به ابقاء صادر می‌گردد عوارضی تحت عنوان پیش‌آمدگی از هر مترمربع به شرح جدول 2-3 محاسبه و وصول می‌گردد.

جدول (2-4) عوارض پذیره یک مترمربع ساختمانهای تجاری، اداری، صنعتی، مراکز فرهنگی، ورزشی، آموزشی، درمانی و غیره (تک واحدی)

ردیف	طبقات	تجاری	اداری انتظامی	خدماتی	صنعتی و سایر	آموزشی درمانی	فرهنگی ورزشی	مذهبی
1	همکف	27 P	8 P	15 P	10 P	5 P	1/2 P	معاف
2	زیرزمین	15 P	12 P	12 P	7 P	4 P	1/2 P	معاف
3	اول	18 P	15 P	12 P	7 P	4 P	1/2 P	معاف
4	دوم	12 P	12 P	12 P	5 P	2 P	1/2 P	معاف
5	سوم به بالا	8 P	8 P	12 P	4 P	12 P	1/2 P	معاف
6	انباری	11 P	7 P	11 P	5 P	4 P	1/2 P	معاف
7	نیم طبقه	11 P	5 P	5 P	4 P	12 P	1/2 P	معاف
8	عوارض مازاد بر تراکم مجاز	عوارض تجاری، اداری، خدماتی، و غیره احدائی خارج از حد با اعمال ضریب (1/9) براساس همین جدول قابل محاسبه و وصول است						

* دلایل شاکی برای ابطال مقرره مورد شکایت:

با عنایت به اینکه به موجب آراء متعدد صادره از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری از جمله رأی شماره 450 مورخ 96/5/10 - 242 مورخ 95/4/1 اخذ عوارض پذیره مسکونی، عوارض ابقاء عوارض پذیره مازاد بر تراکم و ... علاوه بر جریمه کوچه ماده صد مغایر با قانون تشخیص و ابطال شده است تقاضای ابطال مصوبه مورد استدعاست.

* خلاصه مدافعات طرف شکایت:

شورای اسلامی شهر کرمانشاه اعلام نموده 1- مصوبه مورد شکایت در راستای بند 16 ماده 80 قانون تشکیلات و وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی انتخاب شهرداران مصوب 1375 و تبصره 1 ماده 50 قانون مالیات بر ارزش افزوده وضع شده است. 2- به موجب آراء صادره از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری وضع عوارض پذیره بعد از اخذ جریمه کمیسیون ماده صد ابطال نشده است. 3- در راستای عدالت اجتماعی و سیاستهای عمومی دولت در بازدارندگی از تخلفات ساختمانی اینجانب می‌باشد که اگر فردی به صورت غیر قانونی و خارج از ضوابط اقدام به ساخت و ساز نموده علاوه بر جریمه کمیسیون ماده صد می‌بایست نسبت به پرداخت عوارض آن اقدام نماید.

هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری با حضور اعضاء تشکیل، پس از ملاحظه پرونده و اسناد و مدارک موجود در آن و بعد از قرائت گزارش عضو ممیز و بررسی و انجام مشاوره سه چهارم اعضاء حاضر به شرح ذیل مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

رأی هیأت تخصصی شوراهای اسلامی:

طبق بند 16 ماده 80 قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب 1375 با اصلاحات بعدی تصویب لوایح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن با در نظر گرفتن سیاست عمومی دولت که از سوی وزارت کشور اعلام می‌شود از جمله وظایف و مسئولیت‌های شورای اسلامی شهر محسوب شده و در تبصره یک ماده 50 قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب 1387 وضع عوارض ملی جدید که تکلیف آنها در این قانون

هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری

* شماره پرونده: هت 0200010

* شماره دادنامه سیلور: 140231390000792045 تاریخ: 1402/03/30

* شاکی: آقای سیدعلی اصغر خانیان

* طرف شکایت: وزارت جهاد کشاورزی - اداره کل امور ایثارگران وزارت جهاد

کشاورزی

* موضوع شکایت و خواسته: ابطال مصوبه شماره 385 مورخ 1396/9/27

کمیسیون مرکزی ایثارگران

* شاکی دادخواستی به طرفیت وزارت جهاد کشاورزی - اداره کل امور ایثارگران وزارت جهاد کشاورزی به خواسته ابطال مصوبه شماره 385 مورخ 1396/9/27 کمیسیون مرکزی ایثارگران به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقرره مورد شکایت به قرار زیر می‌باشد:

((مصوبات جلسه مصوب گردید، به نیروهایی که در ستادهای پشتیبانی و مهندسی جنگ جهاد در مرکز و استانها فعالیت داشته‌اند، طبق مقررات ستاد کل نیروهای مسلح حضور آنها در این ستاد سابقه جبهه محسوب نمی‌گردد.))

* دلایل شاکی برای ابطال مقرره مورد شکایت:

ستادهای پشتیبانی و مهندسی جنگ وابسته به وزارت جهاد سازندگی سابق در دوران دفاع مقدس ارتباط مستقیم با قرارگاههای کربلا - حمزه سیدالشهداء - نجف و نوح نبی ع مستقر در مناطق جنگی داشتند و خدمات پشتیبانی و ... را به عهده داشتند و به طور غیر مستقیم درگیر جنگ تحمیلی بودند. بعد از جنگ مقرر شد سابقه خدمت افرادی که در این ستادها حضور داشتند معادل یک سوم به عنوان سابقه حضور در جبهه منظور گردد و بسیاری افراد از این حق منتفع شدند. و مصوبه مورد شکایت برخلاف حق مکتسب و سلب کننده آن است و مغایر شرع و قانون می‌باشد.

* خلاصه مدافعات طرف شکایت:

((تا زمان تهیه این گزارش پاسخ طرف شکایت ملاحظه نشد))

* در خصوص ادعای مغایرت مصوبه با شرع، مصوبه مورد شکایت خلاف شرع شناخته نشد.

پرونده شماره هت/0200010 مبنی بر تقاضای ابطال مصوبه شماره 385 مورخ 1396/9/27 کمیسیون مرکزی ایثارگران متعاقب طرح در جلسه مورخ 1402/2/31 و اتخاذ تصمیم مبنی بر استعلاام از طرف شکایت در جلسه مورخ 1402/3/21 با حضور نمایندگان ستاد کل نیروهای مسلح مورد رسیدگی قرار گرفت و اعضای هیأت به اتفاق به شرح ذیل اعلام نظر نمودند:

رای هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری:

اولاً در ابلاغیه‌های ستاد کل نیروهای مسلح ذکری از افراد مستقر در ستاد مرکزی قرارگاه‌ها که به طور مستقیم در جبهه نبوده‌اند به عمل نیامده فلذا اعطای امتیازات مادی و همچنین محاسبه مدت سابقه حضور افراد در ستاد مرکزی به عنوان حضور در جبهه امکان پذیر نبوده است.

همچنین در آخرین ابلاغیه ستاد کل نیروهای مسلح مبنی بر تعیین دقیق مناطق درگیر در جنگ به شماره 97231/12/2212 مورخ 1397/12/2، نیز مستندی مبنی بر حضور نیروهایی که در ستادهای پشتیبانی و مهندسی جنگ جهاد در مرکز و استانها فعالیت داشته‌اند به عنوان سابقه جبهه ملاحظه نمی‌گردد.

با عنایت به مراتب فوق مصوبه شماره 385 مورخ 1396/9/27 کمیسیون مرکزی ایثارگران که مطابق مقررات مصوب ستاد کل نیروهای مسلح تصویب گردیده قابل ابطال نمی‌باشد.

این رأی به استناد بند ب ماده 84 قانون تشکیلات و آئین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب 1392 ظرف مهلت بیست روز از تاریخ صدور از جانب رئیس دیوان عدالت اداری یا 10 نفر از قضات دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است.

رئیس هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری - علی اکبری

هیأت تخصصی شوراهای اسلامی

* شماره پرونده: هت/0100021

* شماره دادنامه سیلور: 140231390000813948 تاریخ: 1402/04/03

* شاکی: عبدالله فتاحی فرزند محمد

* طرف شکایت: شهرداری کرمانشاه

* موضوع شکایت و خواسته: ابطال مصوبه شورای اسلامی شهر کرمانشاه در خصوص پذیره (مضاعف) سال 99

* شاکی دادخواستی به طرفیت شهرداری کرمانشاه به خواسته ابطال مصوبه شورای اسلامی شهر کرمانشاه در خصوص عوارض پذیره (مضاعف) سال 99 به دیوان عدالت

فرد صنفی: هر شخص حقیقی یا حقوقی که در یکی از فعالیت‌های صنفی اعم از تولید، تبدیل، خرید، فروش، توزیع، خدمات و خدمات فنی سرمایه‌گذاری کند و به عنوان پیشه‌ور و صاحب حرفه و شغل آزاد، خواه به شخصه یا با مباشرت دیگران محل کسبی دایر یا وسیله کسبی فراهم آورد و تمام یا قسمتی از کالا، محصول یا خدمات خود را به طور مستقیم یا غیرمستقیم و به صورت کلی یا جزئی به مصرف‌کننده عرضه دارد.

تبصره - به منظور تأمین بخشی از هزینه‌های شهرداری از مشاغل خاص مانند پزشکان، مهندسی و ... که به دلیل ماهیت فعالیتشان، زیر مجموعه مجامع امور صنفی نمی‌باشند، عوارض اینگونه مشاغل مطابق تعرفه مندرج در این مصوبه محاسبه و وصول می‌گردد.

واحد صنفی: هرواحد اقتصادی که فعالیت آن در محل ثابت یا وسیله سیار باشد و توسط فرد یا افراد صنفی دایر شده باشد.

تبصره: فعالیت واحدهای سیار که با مجوز شهرداری صورت می‌پذیرد، مشمول عوارض کسب و پیشه می‌باشند. شهرداری منطقه برای اینگونه موارد، کد صنفی ایجاد و در قسمت آدرس، عبارت "سیار" منظور نماید.

ماده ۳- نحوه محاسبه:

عوارض ماهانه کسب و پیشه در سطح شهر مشهد، از ابتدای سال ۱۳۹۱، بر اساس فرمول ذیل محاسبه و از افراد صنفی دریافت می‌گردد.

تبصره ۱- در سال ۱۳۹۱ به میزان ۲۰ درصد و در سال ۱۳۹۲ به میزان ۱۰ درصد از مبلغ عوارض ماهانه کسب و پیشه، مشمول معافیت می‌گردد.

تبصره ۲- مبلغ عوارض پس از کسر معافیت، نباید از میزان عوارض پرداختی در سال گذشته کمتر و از سه برابر عوارض پرداختی در سال گذشته بیشتر باشد.

تبصره ۳- بابت محاسبه عوارض کسب و پیشه سال ۱۳۹۴، مبلغ ۱۰ درصد به فرمول فوق افزوده می‌شود. افزایش مذکور (۱۰ درصد نسبت به سال قبل) هر ساله تکرار می‌گردد.

تبصره ۴- با عنایت به اینکه بهای خدمات جمع آوری، حمل و دفع زباله‌های شهری طبق مصوبه شماره ۱۳۸۷/۵/۶ مورخ ۱۳۸۷/۵/۶ به صورت مجزا از عوارض فوق باید محاسبه و وصول گردد، بنابراین ۱۵٪ از عوارض کسب و پیشه موضوع این مصوبه کاهش یافت. به همین دلیل رابطه نحوه محاسبه عوارض کسب و پیشه موضوع ماده ۳ به شرح زیر تعیین گردید:

تبصره ۵- در معابری که به دلیل فعالیت‌های عمرانی شهرداری، رونق کسب و کار کم می‌گردد، با تشخیص مدیر منطقه، معادل ۵۰٪ عوارض ماهانه کسب و پیشه (در مدت فعالیت عمرانی شهرداری) مورد معافیت قرار می‌گیرد.

ماده سه - روش دریافت عوارض:

شهرداری می‌تواند هر ساله، بر مبنای ماه‌های انجام کار، نسبت به محاسبه و توزیع جمعی قبوض در سه ماهه چهارم سال اقدام نماید. در صورت بروز هرگونه اختلاف و یا استنکاف مؤدی از پرداخت عوارض کسب و پیشه، موضوع به کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداری ارجاع می‌گردد و رأی صادره، قطعی و لازم الاجرا می‌باشد.

تبصره ۱- مالکان واحدهای صنفی موظفند به هنگام عقد قرارداد با مستأجر (فرد صنفی) ضمانت‌های لازم را در رابطه با وصول عوارض کسب و پیشه دریافت و قبل از تخلیه واحد صنفی، قبض عوارض پرداختی را از مستأجر مطالبه نمایند. در غیر این صورت شهرداری می‌تواند به استناد ماده ۱۴ و بند هـ ماده ۲۸ قانون نظام صنفی و با رعایت ضوابط قانونی، تعطیلی واحد صنفی را از مراجع ذیصلاح درخواست نماید.

تبصره ۲- پرداخت عوارض کسب و پیشه توسط افراد صنفی، موجب احراز هیچ یک از حقوق تجاری نخواهد شد.

* دلایل شاکی برای ابطال مقررده مورد شکایت:

مصوبه مغایر با دادنامه‌های هیأت عمومی دیوان به شماره‌های ۵۷۷ مورخ ۱۳۹۶/۶/۲۱ و ۱۹۸۰ مورخ ۱۳۹۷/۱۱/۲ و ماده ۲ قانون نظام صنفی می‌باشد. لذا تقاضای اقدام قانونی دارد.

* خلاصه مدافعات طرف شکایت:

پاسخی واصل نشده است.

هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری با حضور اعضاء تشکیل، پس از ملاحظه پرونده و اسناد و مدارک موجود در آن و بعد از قرائت گزارش عضو ممیز و بررسی و انجام مشاوره آرا اعضاء حاضر به شرح ذیل مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

رأی هیأت تخصصی شوراهای اسلامی:

طبق بند ۱۶ ماده ۸۰ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵ تصویب لویح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن با در نظر گرفتن سیاست عمومی دولت که از سوی وزارت کشور اعلام می‌شود از جمله وظایف و مسئولیت‌های شورای اسلامی شهرها محسوب شده و در تبصره یک ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷ وضع عوارض محلی جدید که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده باشد، با رعایت مقررات مربوطه تجویز شده است و در رأی شماره ۴۶۴ مورخ ۹۰/۱۰/۲۶ و ۳۳۱ - ۱۳۹۴/۹/۱۴ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری وضع عوارض شغلی برای مطب پزشکان و

مشخص نشده باشد با رعایت مقررات مربوطه تجویز شده است و باتوجه به اینکه وضع و اخذ عوارض صدور پروانه ساختمانی در تراکم پایه و مزاد بر تراکم توسط شوراهای اسلامی و شهرداریها طبق بند ب رأی شماره ۷۹- ۱۳۹۵/۲/۲۱ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی تشخیص نگردیده و نظر به اینکه جرایم مندرج در تبصره‌های ماده صد قانون شهرداری در واقع و نفس الامر به منزله مجازات تخلفات ساختمانی مورد نظر مقنن بوده و انواع گوناگونی عوارض قانونی در حقیقت از نوع حقوق دیوانی ناشی از اعمال مجاز محسوب می‌شود و آراء شماره ۵۸۷ مورخه ۱۳۸۳/۱۱/۲۵ و ۷۸۶ مورخ ۱۳۹۶/۸/۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری موید آن می‌باشد بنابراین تعرفه عوارض پذیره، عوارض پیش‌آمدگی مصوب شورای اسلامی شهر کرمانشاه و بالکن و مزاد بر تراکم تعرفه سال ۹۹ مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات نبوده و به استناد مواد ۱۲ و ۸۴ قانون تشکیلات و آئین دادرسی دیوان عدالت اداری رأی به رد شکایت صادر می‌شود این رأی ظرف بیست روز از تاریخ صدور از سوی رئیس محترم دیوان یا ده نفر از قضات محترم دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است.

رئیس هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری - رحمان پیوست

هیأت تخصصی شوراهای اسلامی

* شماره پرونده: هت/۰۲۰۰۰۷۹

* شماره دادنامه سیلور: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳ تاریخ: ۱۴۰۲/۰۴/۰۳

* شاکی: آقای مهرداد شیخ نظامی

* طرف شکایت: شورای شهر مشهد مقدس

* موضوع شکایت و خواسته: ابطال عوارض شماره ۳۰/۹۰/۴۷۴۶ مورخ ۱۳۹۰/۱۱/۱۱

شورای اسلامی شهر مشهد از سال ۹۰ تا ۱۴۰۰

* شاکی دادخواستی به طرفیت شورای شهر مشهد مقدس به خواسته ابطال عوارض شماره ۳۰/۹۰/۴۷۴۶ مورخ ۱۳۹۰/۱۱/۱۱ شورای اسلامی شهر مشهد از سال ۹۰ تا ۱۴۰۰ به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقررده مورد شکایت به قرار زیر می‌باشد:

ماده ۱- تعرفه عوارض کسب و پیشه (اصناف) موضوع مصوبات شماره ۲/۵۸۶۲/ش - ۸۵/۱۱/۱۵ و ۳/۹۰/۴۲۵/ش - ۱۳۹۰/۲/۷ شورای اسلامی شهر، با توجه به افزایش هزینه‌های عمومی و شهری و ثابت بودن نرخ آن در سال‌های اخیر، در راستای تأمین بخشی از هزینه‌های رایبه خدمات شهرداری به اصناف به شرح مواد و تبصره‌های زیر اصلاح می‌گردد:

ماده ۲- تعاریف:

T= عوارض کسب و پیشه (صنفی) ماهانه

S= مساحت خالص زیربنای واحد تجاری

G= ضریب طبقاتی که بر مبنای جدول شماره یک تعیین می‌گردد.

«جدول شماره یک»

طبقه	ضریب طبقاتی
همکف	1
منهای یک	60%
منهای دو و کمتر	40%
اول	50%
دوم	45%
سوم و بیشتر	35%
نیم طبقه	10%
فضای باز	50%

P (قیمت منطقه‌ای) عبارت است از آخرین ارزش معاملاتی (موضوع ماده ۶۴ قانون مالیات‌های مستقیم) ملاک عمل اداره امور اقتصادی و دارایی مشهد

Q= تعرفه یا ضریب نوع شغل که در جدول شماره دو ذکر شده است.

M (= ضریب ویژگی) عبارت از ضریبی است که برای واحد صنفی خاص یا معابری

که به تشخیص منطقه شهرداری و تأیید کمیسیون برنامه، بودجه و امور اداری شورای اسلامی شهر مشهد دارای ویژگی اقتصادی می‌باشند و نسبت به واحدهای صنفی مشابه در سایر خیابان‌ها دارای برتری و امتیاز می‌باشند در هر سال تعیین و اعمال می‌گردد. تا زمانی که ضریب از سوی کمیسیون مذکور تعیین نشده است، M برابر ۱ می‌باشد.

مورخ 1400/11/13 شورای اسلامی شهر مشهد مقدس مطرح و ضمن موافقت با دو فوریت آن، به شرح مصوبه شماره 6/1400/21295/ش مورخ 1400/11/13 به تصویب رسید در راستای تامین نظر هیأت تطبیق اصلاح تبصره 1 مصوبه مزبور در جلسه رسمی مورخ 1400/12/24 مطرح و به شرح زیر به تصویب رسید.

ماده واحده: به شهرداری مشهد مقدس اجازه داده می‌شود از ابتدای سال 1401 عوارض و بهای خدمات ساختمانی و مرتبط با املاک را (به هر عوارض نوسازی و عمران شهری عوارض به افزایش ارزش بهره‌برداری اعیان به راه یک و تجدید بهره‌برداری به رده یک و صدور استفاده از محل فعالیت) که در سایر مصوبات شورای اسلامی شهر رأی احراز در سال 1401 تعیین تکلیف شده است کلیه حوزه‌های مهم متعهد را با لحاظ حداکثر 20% افزایش نسبت به سال 1400 به شرح جدول ذیل محاسبه و دریافت نماید.

تبصره 1- به شهرداری مشهد مقدس اجازه داده می‌شود به منظور مساعدت با شهروندان در سال 1401 عوارض و بهای خدمات ساختمانی و مرتبط با املاک را با اعمال 5 درصد تخفیف بنای حوزه 2 درآمدی و 7 درصد تخفیف برای حوزه‌های 4 و 5 درآمدی محاسبه نماید.

املاک مشمول حوزه‌های درآمدی	حداکثر میزان افزایش 1401 نسبت به سال 1400 پس از اعمال تخفیف
1 و 2	40%
3	24%
4	26%
5	26%

تبصره 2- به شهرداری مشهد مقدس اجازه داده می‌شود برای اجرا در سال 1401 نسبت به اصلاح فرمول عوارض و بهای خدمات خود براساس موضوع مصوبه شماره 5/97/15810/ش مورخ 1397/9/20 و اصلاحات بعدی آن پس از تصویب شورای اسلامی شهر اقدام نماید به صورتی که پس از اعمال تخلفات موضوع تبصره 1 میانگین رشد آن‌ها در کل شهر مشهد در سال 1401 نسبت به سال قبل بیشتر از 33% نگردد.

* دلایل شاکی برای ابطال مقرره مورد شکایت:

مصوبه مغایر با ماده 30 آیین‌نامه مالی شهرداریها و تبصره یک ماده 50 قانون مالیات بر ارزش افزوده می‌باشد لذا تقاضای اقدام قانونی دارد.

* طرف شکایت در پاسخ به شکایت مذکور، به طور خلاصه توضیح داده است که:

اولاً شاکی هیچ مستند قانونی جهت ابطال ارائه ننموده است ثانیاً مصوبه در راستای موازین قانونی از جمله بندهای 1 و 2 ماده 29 آیین‌نامه مالی شهرداریها و بند 16 ماده 80 قانون شوراها و تبصره 1 ماده 50 قانون مالیات بر ارزش افزوده می‌باشد لذا تقاضای رد شکایت می‌شود.

هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری با حضور اعضاء تشکیل، پس از ملاحظه پرونده و اسناد و مدارک موجود در آن و بعد از قرائت گزارش عضو ممیز و بررسی و انجام مشاوره به اتفاق آراء اعضاء حاضر به شرح ذیل مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

* رأی هیأت تخصصی شوراهای اسلامی:

طبق بند 16 ماده 80 قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب 1375 با اصلاحات بعدی تصویب لوایح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن با در نظر گرفتن سیاست عمومی دولت که از سوی وزارت کشور اعلام می‌شود از جمله وظایف و مسئولیت‌های شورای اسلامی شهر هاست و در تبصره یک ماده 50 قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب 1387 وضع عوارض محلی جدید که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده باشد، با رعایت مقررات مربوطه تجویز شده است. بنابراین مصوبه شماره 21295 مورخ 1400/11/13 تحت عنوان اصلاح و به روزرسانی محاسبات عوارض مجوز و گواهی‌های ساختمانی، مصوبه شماره 24948 مورخ 1400/12/24 تحت عنوان اصلاح تبصره 1 مصوبه شماره 21295 مورخ 1400/11/13 و مصوبه 2651 مورخ 1401/2/19 و ردیف‌های 1، 2، 3، 5، 8، 9، 10، 12 و 13 تحت عنوان اصلاح برخی از مفاد مصوبات در تعهدی مصوب شورای اسلامی شهر مشهد مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی نبوده و به استناد مواد 12 و 84 قانون تشکیلات و آئین دادرسی دیوان عدالت اداری رأی به رد شکایت صادر می‌شود. این رأی ظرف بیست روز از تاریخ صدور از سوی رئیس محترم دیوان عدالت اداری و یا ده نفر از قضات محترم دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است.

رئیس هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری - رحمان پیوست

حرف وابسته مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات تشخیص نگردیده است. بنابراین تبصره 4 ماده 3 نحوه محاسبه ماده 3 روش دریافت عوارض به دلیل اینکه مطابق ماده 77 قانون شهرداری‌ها صورت گرفته است و تبصره 2 ماده 3 روش دریافت عوارض به دلیل اینکه فاقد حکم بوده مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات نبوده و به استناد مواد 12 و 84 قانون تشکیلات و آئین دادرسی دیوان عدالت اداری رأی به رد شکایت صادر می‌شود. این رأی ظرف بیست روز از تاریخ صدور از سوی رئیس محترم دیوان عدالت اداری یا ده نفر از قضات محترم دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است.

هیأت تخصصی شوراهای اسلامی

* شماره پرونده: 0200068

شماره دادنامه سیلور: 14023139000874473 تاریخ: 1402/04/10

* شاکی: آقای سید ابوتراب موسوی فرزند سیدمحمد

* طرف شکایت: شورای اسلامی شهر مشهد مقدس

* موضوع شکایت و خواسته: ابطال مصوبه ماده واحده و تباصر یک و دو شماره 1400/11/13 - 212956/1400/ش و ابطال ماده واحده و تبصره یک اصلاحی مصوبه شماره 249486/1400/ش - 1400/12/24 با موضوع اصلاح تبصره یک مصوبه شماره 6/1400/21295/ش - 1400/11/13 و ابطال ماده واحده ورودی‌های 1-2-3-5-8 - 13-12-10-9 به همراه و یکی از تباصر مربوط به ردیف‌های مذکور مصوبه شماره 6/1401/2651/ش - 1401/2/19

* شاکی دادخواستی به طرفیت شورای اسلامی شهر مشهد مقدس به خواسته ابطال مصوب ماده واحده و تباصر یک و دو شماره 1400/11/13 - 212956/1400/ش و ابطال ماده واحده و تبصره یک اصلاحی مصوبه شماره 249486/1400/ش - 1400/12/24 با موضوع اصلاح تبصره یک مصوبه شماره 6/1400/21295/ش - 1400/11/13 و ابطال ماده واحده ورودی‌های 1-2-3-5-8 - 9-10-12-13 به همراه و یکی از تباصر مربوط به ردیف‌های مذکور مصوبه شماره 6/1401/2651/ش - 1401/2/19 دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقرره مورد شکایت به قرار زیر می‌باشد:

جناب آقای ارجائی

شهردار محترم مشهد مقدس

موضوع: اصلاح تبصره 1 مصوبه شماره 6/1400/21295/ش مورخ 1400/11/13

سلام علیکم

با احترام لایحه شماره 21/219817 مورخ 1400/11/13 با قید دو فوریت با موضوع اصلاح و به روزرسانی محاسبات عوارض مجوز و گواهی‌های ساختمانی در جلسه علنی مورخ 1400/11/13 شورای اسلامی شهر مشهد مقدس مطرح و ضمن موافقت با دو فوریت آن، به شرح مصوبه شماره 6/1400/21295/ش مورخ 1400/11/13 به تصویب رسید در راستای تامین نظر هیأت تطبیق اصلاح تبصره 1 مصوبه مزبور در جلسه رسمی مورخ 1400/12/24 مطرح و به شرح زیر به تصویب رسید.

ماده واحده: تبصره 1 مصوبه شماره 6/1400/21295/ش مورخ 1400/11/13 به شرح زیر اصلاح گردید:

تبصره 1 (اصلاحی) به شهرداری مشهد مقدس اجازه داده می‌شود به منظور ممانعت با شهروندان از سال 1401 عوارض و بهای خدمات ساختمانی و مرتبط با املاک را با اعمال 3 درصد تخفیف برای املاک مشمول دوره 2 درآمدی و 2122 درصد تخفیف برای املاک مشمول حوزه‌های 2 و 5 درآمدی محاسبه نمایند.

املاک مشمول حوزه‌های درآمدی	حداکثر میزان افزایش 1401 نسبت به سال 1400 پس از اعمال تخفیف
1 و 2	40%
3	24%
4	10%
5	10%

جناب آقای ارجائی

شهردار محترم مشهد مقدس

موضوع: اصلاح تبصره 1 مصوبه شماره 6/1400/21295/ش مورخ 1400/11/13

سلام علیکم

با احترام لایحه شماره 21/219817 مورخ 1400/11/13 با قید دو فوریت با موضوع اصلاح و به روزرسانی محاسبات عوارض مجوز و گواهی‌های ساختمانی در جلسه علنی

هیأت تخصصی شوراهای اسلامی

* شماره پرونده: ه-ت/0100009

شماره دادنامه سیلور: 14023139000877689 تاریخ: 1402/04/10

* شاکی: سازمان بازرسی کل کشور

* طرف شکایت: شورای اسلامی شهر اردبیل

* موضوع شکایت و خواسته: ماده 12 تعرفه عوارض محلی و بهاء خدمات شهرداری

اردبیل سال 99 از تاریخ تصویب

* شاکی دادخواستی به طرفیت شورای اسلامی شهر اردبیل به خواسته ماده 12 تعرفه عوارض محلی و بهاء خدمات شهرداری اردبیل سال 99 از تاریخ تصویب به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقرر مورد شکایت به قرار زیر می‌باشد:

تعرفه مصوب عوارض محلی و بهاء خدمات شهرداری اردبیل

ماده 12 عوارض ارزش افزوده ناشی از تغییر کاربری املاک

1- عوارض ارزش افزوده حاصل از تغییر کاربری املاک واقع در محدوده و حریم شهر بشرح ذیل می‌باشد.

مساحت عرضه	سهم شهرداری
اراضی و املاک تا 500 مترمربع	30 P
اراضی و املاک 501 الی 1000 مترمربع	24 P
اراضی و املاک 1001 الی 3000 مترمربع	25%
اراضی و املاک 3001 الی 6000 مترمربع	30%
اراضی و املاک 6001 الی 10000 مترمربع	35%
اراضی و املاک 10001 الی 15000 مترمربع	40%
اراضی و املاک بیش از 15000 مترمربع	43/75%

تبصره 1- سایر هزینه‌های متعلقه اعم از آماده‌سازی، تفکیک و ... مطابق ماده و بندهای مربوطه مندرج در تعرفه سال 1399 محاسبه و اخذ خواهد شد.

تبصره 2- در صورتیکه برای سهم شهرداری کمتر از سهم مشخص شده در جدول فوق توافق و یا تصمیم گیری شود شهرداری می‌تواند با اخذ مجوز از شورای شهر اقدام نماید.

تبصره 3- برای کلیه املاکی که از طریق مراجع قانونی از جمله دیوان عدالت اداری پروانه ساختمانی در کاربری‌های عمومی یا غیر مسکونی صادر شده باشد در صورت تغییر کاربری از طریق کمیسیون ماده 5 و یا طرح تفصیلی جدید عوارض مربوطه مطابق همین ماده محاسبه و اخذ خواهد شد.

تبصره 4- در صورت توأمان بودن تفکیک و تغییر کاربری برابر ماده تفکیک و افراز این تعرفه خواهد شد.

تبصره 5- سهم شهرداری اردبیل به میزان مندرج در جدول و بصورت زمین دریافت می‌شود در صورت تقاضای مالک برای خرید سهم شهرداری و موافقت شهرداری معادل قیمت روز زمین طبق نظر کارشناس رسمی دادگستری اخذ خواهد شد.

2- برای املاک و اراضی خارج از محدوده و داخل حریم که درخواست پروانه غیر مسکونی نماید عوارضات احداثی پذیره تغییر کاربری و ... اخذ شده و سایر عوارضات از قبیل آماده‌سازی تفکیک حق مشرفیت ورود به محدوده اخذ خواهد شد و بعداً در صورت ورود به محدوده طبق ضوابط زمان مراجعه محاسبه و اخذ خواهد بود.

تبصره: عوارض تغییر کاربری برای احداثی‌های تولیدی و صنعتی 10% عوارض تعیین شده در جدول و برای احداثی‌های تجاری و خدماتی 50% عوارض تعیین شده در جدول خواهد بود.

3- عوارض بر ارزش افزوده ناشی از تغییر کاربری بر اثر طرح تفصیلی تا مورخه 84/4/12 برای املاک دایر و بایر در مناطق کم برخوردار 12 p و سایر مناطق 20 p و برای اصلاحیه‌های طرح تفصیلی بعد از تاریخ فوق مطابق همین ماده محاسبه و اخذ خواهد شد.

تبصره: در صورتیکه ملکی با یک کاربری و طرح مشخص توسط شهروندی خریداری و یا مشارالیه باشد و در زمان مالکیت ایشان تغییراتی در کاربری و طرح ملک صورت بگیرد و نهایتاً به همان کاربری و طرح زمان خرید مالک برگردد عوارض از این بابت از مالک اخذ نخواهد شد.

4- مناطق از روستاها و محلات الحاقی که طی طرح جامع از سال 90 به بعد به محدوده ملحق شده‌اند 25 p اخذ خواهد شد.

تبصره در صورت اخذ عوارض تغییر کاربری و تفکیک برای بندهای 3 و 4 این ماده عوارض ورود به محدوده اخذ نخواهد شد.

5 - در صورتیکه احداثی املاک واقع در محلات الحاقی در نقشه هوایی یا نقشه مصوب زمان الحاقی وجود داشته باشد احداثی به کمیسیون ماده صد ارجاع نخواهد شد ولی عوارضات متعلقه طبق تعرفه سال 1399 اخذ خواهد شد.

6 - املاک دارای کاربری عمومی در صورت هرگونه تغییر کاربری عمومی به عمومی (ورزشی، آموزشی، فرهنگی، مذهبی، درمانی و بهداشتی) 30 درصد عوارضات مندرج در جدول محاسبه و اخذ خواهد شد.

* دلایل شاکی برای ابطال مقرر مورد شکایت:

ماده 12 مصوبه عوارض محلی و بهاء خدمات شهرداری اردبیل سال 99 بعنوان ارزش افزوده حاصل از تغییر کاربری املاک واقع در محدوده و حریم شهر از مساحت 511 تا 15111 مترمربع در 7 بند و سهم شهرداری از $p30 = 43/75\%$ با 5 تبصره از تاریخ تصویب مورد درخواست ابطال قرار گرفته است. علاوه به دلایل مندرج در بندهای اولاً و ثانیاً شکوائیه سازمان بازرسی کل کشور بر اساس آراء هیئت عمومی دیوان عدالت اداری بشماره‌های 4 مورخ 91/1/14 الی 354 الی 385 مورخ 80/11/14 و 382 مورخ 96/4/27 و 621 مورخ (سال 99) و ... عوارض تغییر کاربری ابطال شده است.

* خلاصه مدافعات طرف شکایت:

شورا علیرغم ابلاغ مراتب پاسخی ارسال نکرده (لکن دلیلی که شکایت به شورای اسلامی شهر اردبیل ابلاغ شده در پرونده وجود ندارد و شکایت نیز بطرفیت شهرداری مطرح شده نه شورا و بنظر می‌رسد مصوبه شورا نیست.)

* چنانچه ادعای مغایرت با موازین شرعی مطرح شده است نظریه شورای نگهبان نوشته شود:

ادعای خلاف شرع مطرح نشده است.

هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری با حضور اعضا تشکیل، پس از ملاحظه پرونده و اسناد و مدارک موجود در آن و بعد از قرائت گزارش عضو ممیز و بررسی و انجام مشاوره آراء اعضا حاضر در جلسه به شرح ذیل مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

* رأی هیأت تخصصی شوراهای اسلامی:

طبق بند 16 ماده 80 قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب 1375 با اصلاحات بعدی تصویب لوایح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن با در نظر گرفتن سیاست عمومی دولت که از سوی وزارت کشور اعلام می‌شود از جمله وظایف و مسئولیت‌های شورای اسلامی شهر محسوب شده و در تبصره یک ماده 50 قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال 1387 وضع عوارض محلی جدید که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده باشد، با رعایت مقررات مربوطه تجویز شده است، در بند 4 ماده 22 قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب سال 1380 با اصلاحات و الحاقات بعدی مقرر گردیده است: (عوارض ناشی از تغییر کاربری و فروش تراکم به اقساط پنج تا ده ساله از شروع بهره‌برداری توسط سرمایه‌گذاران به شهرداری مربوطه پرداخت خواهد شد.) همچنین در بند (الف) ماده 174 قانون برنامه پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران وضع عوارض بر ارزش افزوده اراضی و املاک، ناشی از اجرای طرحهای توسعه شهری مجاز شمرده شده است و در آراء هیأت عمومی از جمله بند (ب) رأی شماره 1308 - 1397/5/9 مصوبات شوراهای اسلامی در وضع عوارض برای ارزش افزوده ناشی از تغییر کاربری مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات تشخیص داده نشده است. بنابراین ماده 12 تحت عنوان عوارض افزوده ناشی از تغییر کاربری املاک تعرفه سال 99 به استثناء بندها 2، 3، تبصره بند 4 مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات نبوده و به استناد مواد 12 و 84 قانون تشکیلات و آئین دادرسی دیوان عدالت اداری رأی به رد شکایت صادر می‌شود. این رأی ظرف 20 روز از تاریخ صدور از سوی رئیس محترم دیوان عدالت اداری و یا 10 نفر از قضات محترم دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است.

رئیس هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری - رحمان پیوست

هیأت تخصصی شوراهای اسلامی

* شماره پرونده: هت/0100031

شماره دادنامه سیلور: 14023139000879052 تاریخ: 1402/04/10

* شاکی: آقای محمدرضا یزدانی به وکالت از یاشار یزدانی فرزند محمدرضا

* طرف شکایت: شورای اسلامی شهر بومهن

* موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند 4 ماده 2 تحت عنوان عوارض مجوز

احداث تأسیسات شهری دکل‌های مخابراتی سال 1401 از تاریخ تصویب

* شاکی دادخواستی به طرفیت شورای اسلامی شهر بومهن به خواسته ابطال بند 4

ماده 2 تحت عنوان عوارض مجوز احداث تأسیسات شهری دکل‌های مخابراتی سال 1401

از تاریخ تصویب به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است

متن مقرر در مورد شکایت به قرار زیر می‌باشد:

تعرفه عوارض و بهای خدمات شهرداری بومهن در سال 1401

4-2 عوارض صدور مجوز احداث - تأسیسات شهری (دکل‌های مخابراتی، ترانسفورماتورها،

پست‌های مخابراتی و ...)

کلیه مودیان حقیقی و حقوقی که با شرکت مخابرات ایران و غیره قرارداد نصب دکل

تنظیم می‌نمایند ابتدا می‌بایست نسبت به دریافت مجوز ایجاد تأسیسات در عرصه مورد نظر

از شهرداری اقدام نمایند.

عوارض بر تأسیسات شهری:

1- تأسیسات و تجهیزات شهری مانند پست ترانسفورماتور، پست گاز، مخابرات و ...

به ازای هر مترمربع از فرمول استفاده و محاسبه می‌شود.

S - مساحت سطح اشغال پست یا تأسیسات مربوطه

P - قیمت منطقه ای

K - ضریب

2- عوارض مربوطه در خصوص منبع‌های آب و مایعات دیگر:

Kx Px G

G - قیمت منطقه ای

K - 2

* دلایل شاکی برای ابطال مقرر در مورد شکایت:

1- در خصوص اخذ عوارض بابت دکل‌های مخابراتی باتوجه به اینکه ارائه خدمات

می‌نمایند مغایر با مواد 50 - 52 - 38 قانون مالیات بر ارزش افزوده می‌باشد.

2- در خصوص عوارض تأمین پارکینگ باتوجه به اینکه ممانعت اجراء حذف و کسر

پارکینگ در تبصره 5 ماده 100 قانون شهرداری جریمه مقرر شده است و هیأت عمومی

دیوان عدالت اداری در آراء متعدد حکم به ابطال مصوبات شوراهای اسلامی مبنی بر اخذ

عوارض بابت عدم تأمین پارکینگ صادر نموده ابطال آن مورد استدعاست.

3- در خصوص اخذ عوارض و بهای خدمات فضای سبز در قوانین خاص از جمله

قانون حفظ و نگهداری فضای سبز چنین عوارضی تجویز نشده است لذا ابطال مصوبات از

تاریخ تصویب مورد استدعاست.

* خلاصه مدافعات طرف شکایت:

شورای اسلامی شهر بومهن دفاعی ننموده است.

هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری با حضور اعضاء تشکیل، پس

از ملاحظه پرونده و اسناد و مدارک موجود در آن و بعد از قرائت گزارش عضو ممیز و

بررسی و انجام مشاوره اتفاق آراء اعضاء حاضر در جلسه به شرح ذیل مبادرت به صدور

رای می‌نماید.

* رأی هیأت تخصصی شوراهای اسلامی:

طبق بند 16 ماده 80 قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و

انتخاب شهرداران مصوب 1375 و اصلاحات بعدی تصویب لوائح برقراری یا لغو عوارض

شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن با در نظر گرفتن سیاستهای عمومی دولت که از

سوی وزارت کشور اعلام می‌شود و نیز بند 26 ماده مذکور، تصویب نرخ خدمات ارائه شده

توسط شهرداری و سازمانهای وابسته به آن با رعایت آیین‌نامه‌های مالی و معاملاتی

شهرداریها با رعایت مقررات مربوط از جمله وظایف و مسئولیتهای شورای اسلامی شهرها

است و مطابق تبصره یک ماده (50) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال 1387

شوراهای اسلامی شهر و بخش جهت وضع هر یک از عوارض محلی جدید که تکلیف

آنها در این قانون مشخص نشده باشد، تجویز شده است همچنین طبق ماده 103 قانون

شهرداریها کلیه وزارتخانه‌ها و موسسات دولتی و خصوصی موظف شده‌اند قبل از هرگونه

اقدامی نسبت به کارهای عمرانی واقع در مناطق مندرج در ماده 97 و 98 از قبیل احداث

شبکه تلفن و برق و آب و سایر تأسیسات و همچنین اتصال راههای عمومی و فرعی رعایت نقشه جامع شهرسازی را بنمایند این قبیل اقدام باید با موافقت کتبی شهرداری انجام گیرد. بنابراین بند 4-2 ماده 2 عوارض صدور مجوز احداث تأسیسات شهری (دکل‌های مخابراتی ترانسفورماتورها، پست‌های مخابراتی و ...) مصوب شورای اسلامی شهر بومهن سال 1401 مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات نبوده و به استناد مواد 12 و 84 قانون تشکیلات و آئین دادرسی دیوان عدالت اداری رأی به رد شکایت صادر می‌شود. این رأی ظرف بیست روز از تاریخ صدور از سوی رئیس محترم دیوان یا ده نفر از قضات محترم دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است.

رئیس هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری - رحمان پیوست

هیأت تخصصی شوراهای اسلامی

* شماره پرونده: هت/0100029

شماره دادنامه سیلور: 14023139000899425 تاریخ: 1402/04/12

* شاکی: آقایان علی ناظریان جزئی و علیرضا طغیانی خوراسگانی

* طرف شکایت: شورای اسلامی شهر قم

* موضوع شکایت و خواسته: ابطال ماده 23 تعرفه شورای اسلامی شهر قم راجع

به عوارض خدمات محلی سال‌های 93 الی 1400 از تاریخ تصویب

* شاکی دادخواستی به طرفیت شورای اسلامی شهر قم به خواسته ابطال ماده 23

تعرفه شورای اسلامی شهر قم راجع به عوارض خدمات محلی سال‌های 93 الی 1400 از

تاریخ تصویب به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است

متن مقرر در مورد شکایت به قرار زیر می‌باشد:

تعرفه عوارض و بهاء خدمات سال 1393

ماده 23- بهای خدمات محلی از بانک‌ها و موسسات مالی و اعتباری و قرض‌الحسنه و

تعاونی‌های اعتبار:

از کلیه شعب بانک‌ها و موسسات مالی و اعتباری و قرض‌الحسنه و تعاونی‌های اعتبار:

از کلیه شعب بانک‌ها و موسسات مالی و اعتباری و قرض‌الحسنه و تعاونی‌های اعتبار،

بهای خدمات ماهیانه باتوجه به مساحت زیربنا و چگونگی پراکندگی آنها در سطح شهر به

شرح فرمول ذیل اخذ می‌گردد: مساحت زیربنا $\times p$ %3

تعرفه عوارض و بهاء خدمات سال 1394

ماده 23- بهای خدمات محلی از بانک‌ها و موسسات مالی و اعتباری و قرض‌الحسنه و

تعاونی‌های اعتبار:

از کلیه شعب بانک‌ها و موسسات مالی و اعتباری و قرض‌الحسنه و تعاونی‌های اعتبار:

از کلیه شعب بانک‌ها و موسسات مالی و اعتباری و قرض‌الحسنه و تعاونی‌های اعتبار،

بهای خدمات ماهیانه باتوجه به مساحت زیربنا و چگونگی پراکندگی آنها در سطح شهر به

شرح فرمول ذیل اخذ می‌گردد: مساحت زیربنا $\times p$ %3

تعرفه عوارض و بهاء خدمات سال 1395

ماده 23- بهای خدمات محلی از بانک‌ها و موسسات مالی و اعتباری و قرض‌الحسنه و

تعاونی‌های اعتبار:

از کلیه شعب بانک‌ها و موسسات مالی و اعتباری و قرض‌الحسنه و تعاونی‌های اعتبار:

از کلیه شعب بانک‌ها و موسسات مالی و اعتباری و قرض‌الحسنه و تعاونی‌های اعتبار،

بهای خدمات ماهیانه باتوجه به مساحت زیربنا و چگونگی پراکندگی آنها در سطح شهر به

شرح فرمول ذیل اخذ می‌گردد: مساحت زیربنا $\times p$ %3

تعرفه عوارض و بهاء خدمات سال 1396

ماده 23- بهای خدمات محلی از بانک‌ها و موسسات مالی و اعتباری و قرض‌الحسنه و

تعاونی‌های اعتبار:

از کلیه شعب بانک‌ها و موسسات مالی و اعتباری و قرض‌الحسنه و تعاونی‌های اعتبار:

از کلیه شعب بانک‌ها و موسسات مالی و اعتباری و قرض‌الحسنه و تعاونی‌های اعتبار،

بهای خدمات ماهیانه باتوجه به مساحت زیربنا و چگونگی پراکندگی آنها در سطح شهر به شرح

فرمول ذیل اخذ می‌گردد: مساحت زیربنا $\times p$ %3

تعرفه عوارض و بهاء خدمات سال 1397

ماده 23- بهای خدمات محلی از بانک‌ها و موسسات مالی و اعتباری و قرض‌الحسنه و

تعاونی‌های اعتبار:

از کلیه شعب بانک‌ها و موسسات مالی و اعتباری و قرض‌الحسنه و تعاونی‌های اعتبار:

از کلیه شعب بانک‌ها و موسسات مالی و اعتباری و قرض‌الحسنه و تعاونی‌های اعتبار،

بهای خدمات ماهیانه باتوجه به مساحت زیربنا و چگونگی پراکندگی آنها در سطح شهر به شرح

فرمول ذیل اخذ می‌گردد: مساحت زیربنا $\times p$ %3

شماره ۹۳۳ الی ۹۳۵ مورخ ۱۳۹۷/۴/۱۲ وضع عوارض برای مشاغل سطح شهر مثل فعالان اقتصادی و رأی شماره ۱۲۴۰ - ۱۳۹۶/۱۲/۸ وضع عوارض برای بانکها در مصوبات شوراهای اسلامی شهرها مغایر قانون یا خارج از حدود اختیارات تشخیص نگردیده است. بنابراین ماده ۲۳ تحت عنوان بهای خدمات محلی از بانکها و موسسات مالی و اعتباری و قرض الحسنه و تعاونیهای اعتباری ماده ۱۴۰۰ مصوب شورای اسلامی شهر قم مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات نبوده و به استناد مواد ۱۲ و ۸۴ قانون تشکیلات و آئین دادرسی دیوان عدالت اداری رأی به رد شکایت صادر می‌شود. این رأی ظرف بیست روز از تاریخ صدور از سوی رئیس محترم دیوان یا ده نفر از قضات محترم دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است.

رئیس هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری - رحمان پیوست

هیأت تخصصی اراضی شهرسازی، منابع طبیعی و محیط زیست

* شماره پرونده: هت/ 0200048

شماره دادنامه سیلور: 14023139000836921 تاریخ: 1402/04/04

* شاکی: آقای آبتین عبداللهی

* طرف شکایت: ۱- سازمان حفاظت محیط زیست ۲- وزارت راه و شهرسازی
۳- مجمع جهانی اهل بیت (ع) ۴- شهرداری صدرا ۵- اداره کل راه و شهرسازی استان فارس ۶- دفتر پاسخ گویی اوقاف و امور خیریه شیراز ۷- اداره کل اوقاف و امور خیریه استان فارس

* موضوع شکایت و خواسته: ابطال ۱- بند یک مصوبه مورخه ۱۳۹۸/۱۰/۲۱ شورای عالی شهرسازی و معماری ایران و موضوع (طرح جامعه شهر جدید صدرا) بموجب ابلاغیه ۱۶۸۸۲۱/۳۰۰ ۲- مصوبه شورای شهرسازی و معماری ایران به شماره ۱۶۸۸۲۱/۳۰۰ ۳- مصوبه شماره ۱۳۹۹/۱۱/۶ شورای عالی محیط زیست

* شاکی دادخواستی به طرفیت ۱- سازمان حفاظت محیط زیست ۲- وزارت راه و شهرسازی ۳- مجمع جهانی اهل بیت (ع) ۴- شهرداری صدرا ۵- اداره کل راه و شهرسازی استان فارس ۶- دفتر پاسخ گویی اوقاف و امور خیریه شیراز ۷- اداره کل اوقاف و امور خیریه استان فارس به خواسته ابطال ۱- مصوبه شورای شهرسازی و معماری ایران به شماره ۱۶۸۸۲۱/۳۰۰ ۲- مصوبه شماره ۱۳۹۹/۱۱/۶ شورای عالی محیط زیست به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقرر در شکایت به قرار زیر می‌باشد:

نامه شماره ۳۰۰/۵۷۳۳ مورخ ۱۴۰۰/۱/۲۱ وزارت راه و شهرسازی

استاندار محترم و رئیس شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان فارس

جناب آقای طاهرخانی

معاون محترم وزیر و مدیر عامل شرکت مادر تخصصی عمران شهرهای جدید

با سلام و احترام

در اجرای بند ۵ ماده ۴ قانون تاسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران و ماده ۴۴ آیین‌نامه نحوه بررسی و تصویب طرحهای توسعه و عمران شهری به پیوست دو سری اسناد و مدارک بازنگری طرح جامع شهر جدید صدرا (هرسری شامل یک جلد آلبوم نقشه‌های طرح، یک جلد دفترچه ضوابط و مقررات و یک عدد لوح فشرده) مصوب جلسه مورخ ۱۳۹۸/۵/۶ شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان فارس که در تاریخ ۱۳۹۸/۱۰/۲۱ به تصویب نهایی شورای عالی شهرسازی و معماری ایران رسیده است جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

۱- تداخل محدوده و حریم شهر جدید با پارک ملی بمو بر اساس بند ۳ صورتجلسه مورخ ۹۹/۱۱/۶ شورای عالی محیط زیست و مطابق با نقشه پیوست نامه شماره ۹۹/۶۰۰/۱۳۸۱۳ مورخ ۹۹/۱۲/۲۸ مدیر کل محترم حفاظت محیط زیست استان فارس با رعایت بند ۱ مصوبه مورخ ۲۱/۱۰/۱۸ شورای عالی شهرسازی و معماری ایران مرتفع گردیده است.

مصوبه شورای شهرسازی و معماری ایران به شماره ۱۶۸۸۲۱/۳۰۰

شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در جلسه مورخ ۱۳۹۸/۱۰/۲۱ خود، «تجدیدنظر طرح جامع شهر صدرا» مصوب جلسه مورخ ۱۳۹۸/۵/۶ شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان فارس و با عنایت به صورتجلسه مورخ ۱۳۹۸/۹/۲۷ کمیته فنی شماره یک مورد بررسی قرار داد و ضمن تصویب طرح جامع شهر صدرا برای سال افق ۱۴۱۰، مقرر نمود اصلاحات به شرح ذیل در اسناد مصوب شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان لحاظ و متعاقباً طرح توسط دبیر شورای عالی ابلاغ شود. ۱- با عنایت به تداخل بخشهایی از محدوده و حریم شهر با آخرین محدوده اصلاحی پارک ملی بمو اصلاحات به شرح زیر در اسناد طرح اعمال شود:

تعرفه عوارض و بهاء خدمات سال ۱۳۹۸
ماده ۲۳- بهای خدمات محلی از بانکها و موسسات مالی و اعتباری و قرض الحسنه و تعاونیهای اعتباری:

از کلیه شعب بانکها و موسسات مالی و اعتباری و قرض الحسنه و تعاونیهای اعتباری: از کلیه شعب بانکها و موسسات مالی و اعتباری و قرض الحسنه و تعاونیهای اعتباری، بهای خدمات ماهیانه باتوجه به مساحت زیربنا و چگونگی پراکندگی آنها در سطح شهر به شرح فرمول ذیل اخذ می‌گردد: مساحت زیربنا $\times p \times 3\%$

تعرفه عوارض و بهاء خدمات سال ۱۳۹۹
ماده ۲۳- بهای خدمات محلی از بانکها و موسسات مالی و اعتباری و قرض الحسنه و تعاونیهای اعتباری:

از کلیه شعب بانکها و موسسات مالی و اعتباری و قرض الحسنه و تعاونیهای اعتباری: از کلیه شعب بانکها و موسسات مالی و اعتباری و قرض الحسنه و تعاونیهای اعتباری، بهای خدمات ماهیانه باتوجه به مساحت زیربنا و چگونگی پراکندگی آنها در سطح شهر به شرح فرمول ذیل اخذ می‌گردد: مساحت زیربنا $\times p \times 3\%$

تعرفه عوارض و بهاء خدمات سال ۱۴۰۰
ماده ۲۳- بهای خدمات محلی از بانکها و موسسات مالی و اعتباری و قرض الحسنه و تعاونیهای اعتباری:

از کلیه شعب بانکها و موسسات مالی و اعتباری و قرض الحسنه و تعاونیهای اعتباری: از کلیه شعب بانکها و موسسات مالی و اعتباری و قرض الحسنه و تعاونیهای اعتباری، بهای خدمات ماهیانه باتوجه به مساحت زیربنا و چگونگی پراکندگی آنها در سطح شهر به شرح فرمول ذیل اخذ می‌گردد: مساحت زیربنا $\times p \times 3\%$

تعرفه عوارض و بهاء خدمات سال ۱۴۰۱
ماده ۲۳- بهای خدمات محلی از بانکها و موسسات مالی و اعتباری و قرض الحسنه و تعاونیهای اعتباری:

از کلیه شعب بانکها و موسسات مالی و اعتباری و قرض الحسنه و تعاونیهای اعتباری: از کلیه شعب بانکها و موسسات مالی و اعتباری و قرض الحسنه و تعاونیهای اعتباری، بهای خدمات ماهیانه باتوجه به مساحت زیربنا و چگونگی پراکندگی آنها در سطح شهر به شرح فرمول ذیل اخذ می‌گردد: مساحت زیربنا $\times p \times 3\%$

* دلایل شاکی برای ابطال مقرر در شکایت:
۱- با عنایت به فعالیت‌های بانکها شوراهای اسلامی فاقد صلاحیت وضع عوارض برای بانکها می‌باشد.

۲- هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در موارد مشابه از جمله رأی شماره ۳۲۱-۳۲۶ مورخ ۱۳۹۵/۵/۱۲ حکم به ابطال مصوبات شوراهای اسلامی را صادر نموده است.

۳- بانکها خارج از شمول مقررات می‌باشند به نحوی که اطلاق صنف بر بانکها در تعارض با ماده قانونی و نوع فعالیت آن می‌باشد. لذا ابطال مصوبات از تاریخ تصویب مورد استدعاست.

* خلاصه مدافعات طرف شکایت:

شورای اسلامی شهر قم به موجب لایحه دفاعیه تقدیمی مورخ ۱۴۰۱/۶/۱۴ اعلام نموده ۱- مصوبات مورد شکایت در راستای بند ۱۶ ماده ۸۰ قانون تشکیلات و وظایف و اقدامات شوراهای اسلامی و انتخابات شوراهای اسلامی و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵ تصویب شده است. ۲- هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به موجب دادنامه به شماره ۴۷۶ و ۴۷۹ مورخ ۱۳۹۹/۳/۱۳ وضع عوارض بر بانکها را ابطال ننموده است. ۳- در ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده سال ۱۳۸۷ ممنوعیتی برای تعیین بانکها جهت پرداخت بهاء خدمات به شهرداریها ذکر نشده است.

هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری با حضور اعضاء تشکیل، پس از ملاحظه پرونده و اسناد و مدارک موجود در آن و بعد از قرائت گزارش عضو ممیز و بررسی و انجام مشاوره آراء اعضاء حاضر به شرح ذیل مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

* رأی هیأت تخصصی شوراهای اسلامی:

طبق بند ۱۶ ماده ۸۰ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵ تصویب با اصلاحات بعدی، تصویب لوایح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن با در نظر گرفتن سیاست عمومی دولت که از سوی وزارت کشور اعلام می‌شود از جمله وظایف مسئولیت‌های شورای اسلامی شهرداریست و در تبصره یک ماده «۵۰» قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷ وضع عوارض محلی جدید که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده باشد، با رعایت مقررات مربوطه تجویز شده است و در آراء هیأت عمومی دیوان عدالت اداری از جمله رأی

مصوبات مجلس شورای اسلامی برتری ندارد زیرا اولاً بر اساس قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست و آیین‌نامه اجرایی آن پارکهای ملی غیر قابل سکونت و دارای بالاترین سطح حفاظتی نسبت به سایر مناطق تحت مدیریت سازمان حفاظت محیط زیست است و به استناد قانون نمی‌تواند و نباید به منظور توسعه شهرها مورد استفاده قرار گیرند. ثانیاً برابر تبصره ۲ ماده ۹ قانون جهش تولید مسکن مصوب ۱۴۰۰ توسعه مسکونی در مناطق مورد نظر ممنوع است. ثالثاً الحاق این اراضی که فی‌النفسه امکان توسعه شهر در آنها وجود ندارد خلاف مراد قانونگذار و با روح قانون تعاریف محدوده و حریم شهر روستا و شهرک و نحوه تعیین آنها مغایر است. رابعاً در فرضی اینکه موانع قانونی پیش گفته وجود نداشته باشند، الزام به الحاق مجدد اراضی به حریم شهر به دلیل مغایرت با قانون و عدم امکان هرگونه ساخت و ساز در اراضی مورد نظر قابلیت اجرایی نخواهد داشت. با عنایت به موارد عنوان شده تقاضای رد شکایت شاکی مورد استدعاست. پرونده شماره هـ ت/۰۲۰۰۰۴۸ مبنی بر درخواست ابطال ۱- بندهای ۱-۱ و ۲-۱ مصوبه شماره ۱۶۸۸۲۱/۳۰۰ مورخ ۱۳۹۸/۱۱/۱۶ شورای عالی شهرسازی و معماری و ۲- بند یک مصوبه مورخ ۱۳۹۸/۱۰/۲۱ شورای عالی شهرسازی و معماری ایران ابلاغی تحت نامه شماره ۵۷۳۳/۳۰۰ مورخ ۱۴۰۰/۱/۲۱ و ۳- قسمت آخر بند ۳ صورتجلسه مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۱۶ شورای عالی محیط زیست در جلسه مورخ ۱۴۰۲/۳/۲۸ هیات تخصصی شهرسازی، منابع طبیعی و محیط زیست مورد رسیدگی قرار گرفت و اعضای محترم هیات به اتفاق آرا به شرح ذیل اعلام نظر نمودند:

رای هیات تخصصی شهرسازی، منابع طبیعی و محیط زیست

اولاً بر اساس ماده ۴ قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست مصوب ۱۳۵۳/۳/۲۸ مقرر گردیده: «هر نوع ممنوعیت و محدودیت و مقرراتی که برای مناطق مذکور در بند (الف) ماده ۳ این قانون (مناطق تحت عنوان پارک ملی - آثار طبیعی ملی - پناهگاه حیات وحش و منطقه حفاظت شده) برقرار می‌گردد نباید با حق مالکیت یا حق انتفاع اشخاصی که در داخل این مناطق قانوناً دارا هستند مغایر باشد.» بدین ترتیب با عنایت به اینکه اراضی واقع در پارک ملی بمو هیچ‌گاه در محدوده و حریم شهر صدرا قرار نداشته و هیچ‌گاه نیز به محدوده و حریم شهر صدرا الحاق نگردیده است تا به سبب آن برای شاکی حق کاربری مسکونی در اراضی متعلق به وی در پارک ملی مذکور ایجاد گردد، لذا عدم الحاق اراضی مذکور به محدوده شهر صدرا مغایرتی با حق مالکیت یا انتفاع شاکی نخواهد داشت.

ثانیاً بر اساس قسمت دوم ماده ۲ قانون تعاریف محدوده و حریم شهر، روستا و شهرک و نحوه تعیین آنها مقرر گردیده: «... به منظور حفظ اراضی لازم و مناسب برای توسعه موزون شهرها با رعایت اولویت حفظ اراضی کشاورزی، باغات و جنگلها، هرگونه استفاده برای احداث ساختمان و تأسیسات در داخل حریم شهر تنها در چارچوب ضوابط و مقررات مصوب طرحهای جامع و هادی امکانپذیر خواهد بود. ...» بر اساس بندهای ۲ و ۳ ماده ۲ قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران مصوب ۱۳۵۱ نیز «اظهارنظر نسبت به پیشنهادها و لوایح شهرسازی و مقررات مربوط به طرحهای جامع شهری که شامل منطقه‌بندی - نحوه استفاده از زمین - تعیین مناطق صنعتی - بازرگانی - اداری - مسکونی - تأسیسات عمومی - فضای سبز و سایر نیازمندی‌های عمومی شهر می‌باشد.» و «بررسی و تصویب نهایی طرحهای جامع شهری و تغییرات آنها خارج از نقشه‌های تفصیلی.» در زمره وظایف و صلاحیت‌های شورای عالی شهرسازی و معماری ایران می‌باشد.

بنابراین مراتب مذکور بندهای ۱-۱ و ۱-۲ مصوبه شماره ۱۶۸۸۲۱/۳۰۰ مورخ ۱۳۹۸/۱۱/۱۶ شورای عالی شهرسازی و معماری و بند یک مصوبه مورخ ۱۳۹۸/۱۰/۲۱ شورای عالی شهرسازی و معماری ایران ابلاغی تحت نامه شماره ۵۷۳۳/۳۰۰ مورخ ۱۴۰۰/۱/۲۱ و قسمت آخر بند ۳ صورتجلسه مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۱۶ شورای عالی محیط زیست مبنی بر عدم الحاق اراضی مربوط به پارک ملی بمو به محدوده و حریم شهر صدرا در راستای ایفای وظایف مراجع واضع آنها و در جهت حفظ و نگهداری پارک ملی بمو و در حدود اختیارات مراجع وضع آنها بوده و مغایرتی با قوانین و مقررات مورد استناد شاکی نداشته و قابل ابطال نمی‌باشند. این رای به استناد بند (ب) ماده ۸۴ قانون دیوان عدالت اداری اصلاحی مصوب ۱۴۰۲ ظرف مهلت بیست روز از تاریخ صدور از جانب رئیس محترم دیوان عدالت اداری یا ۱۰ نفر از قضات محترم دیوان عدالت اداری قابل اعتراض است. همچنین این رای به استناد ماده ۹۳ قانون مذکور پس از قطعیت در رسیدگی و تصمیم‌گیری‌های آتی مراجع قضایی و اداری، معتبر و ملاک عمل خواهد بود.

رئیس هیات تخصصی شهرسازی، منابع طبیعی و محیط زیست دیوان عدالت اداری

سعید کریمی

۱-۱ در تکمیل بند ۱ توافق نامه مورخ ۱۳۷۷/۱۰/۱ رئیس وقت سازمان حفاظت محیط زیست و وزیر وقت مسکن و شهرسازی و با توجه به مستحدمات موجود تداخل محدوده پارک ملی بمو با آخرین محدوده مصوب شهر جدید صدرا به نفع محدوده شهر جدید مرتفع گردد. تبعاً هرگونه الحاق جدید به آخرین محدوده مصوب شهر جدید صدرا در بخش تداخلی با منطقه حفاظت شده پارک ملی منتفی خواهد بود.

۱-۲ تداخلات حریم شهر با منطقه حفاظت شده با کاهش حریم شهر جدید به نفع محدوده پارک ملی بمو مرتفع گردد.

بدیهی است تکمیل فرایند قانونی رفع تداخلات مذکور منوط به تأیید نهایی در شورای عالی محیط زیست خواهد بود.

مصوبه شماره ۱۳۹۹/۱۱/۱۶ شورای عالی محیط زیست

بنا به درخواست وزیر راه و شهرسازی از ریاست شورای عالی حفاظت محیط زیست مبنی بر رفع مشکل تداخل شهر صدرا با پارک ملی بمو واقع در استان فارس و موافقت رئیس جمهور با طرح موضوع در شورای عالی، مقرر شد مقدار ۷۰۰ هکتار از اراضی پارک ملی بمو که در محدوده شهر صدرا قرار دارد از محدوده پارک منتزع شود، مشروط بر اینکه مابقی محدوده و حریم شهر صدرا که با پارک ملی بمو تداخل دارد در شورای عالی شهرسازی و معماری مطرح و از پارک ملی خارج و حذف گردد.

همچنین مصوب شد که منبهد در صورت ضرورت و احتمال تداخل طرح‌های هادی توسعه شهری با مناطق چهارگانه محیط زیست، موضوع باید بدو در شورای عالی حفاظت محیط زیست مطرح و در صورت تأیید شورای عالی مذکور، موضوع در مرحله بعد در دستور بررسی شورای عالی شهرسازی و معماری، قرار گیرد.

* دلایل شاکی برای ابطال مقرر مورد شکایت:

شاکی مصوبات مورد درخواست ابطال را از این جهت که ۵۷۰ هکتار از اراضی داخل محدوده از محدوده چهارگانه محیط زیست (پارک ملی بمو) به خارج وزیر محترم قرار گرفته است را مغایر ماده ۴ قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست بیان می‌دارد هر نوع ممنوعیت و محدودیت مقررات که برای مناطق مذکور در بند الف ماده ۳ این قانون برقرار می‌گردد نباید با حق مالک یا حق انتفاع اشخاصی که در داخل این مناطق دارا هستند باشد اعلام کردند که مصوبات فوق بابت عدم صدور پروانه ساخت و بهره‌برداری و سلب منفعت و تضییع حقوق مالکیت شده است مغایر نامه‌ها بوده و ابطال آن مورد استدعاست. * در پاسخ به شکایت مذکور، سرپرست دفتر حقوقی وزارت راه و شهرسازی به موجب لایحه شماره ۷۳۰/۴۸۵۶ مورخ ۱۴۰۱/۱/۱۹ به طور خلاصه توضیح داده است که:

۱- نظر باینکه زمین شاکی در هیچ دوره‌ای سابقه الحاق به محدوده شهر را نداشته و ادعای وکیل محترم خلاف قانون و مقررات بوده زیرا با توجه به اینکه حق مشروع و قانونی ایجاد نشده و تثبیت نگردیده است بنابراین نمی‌تواند مورد ادعای اشخاص قرار گیرد. نظر به اینکه زمین شاکی در هیچ دوره‌ای سابقه الحاق به محدوده شهر را نداشته و ادعای وکیل محترم در این خصوص صحیح نیست زیرا اراضی مورد نظر ایشان از جمله اراضی می‌باشد که در پارک ملی بمو بوده لذا اراضی مورد نظر خارج محدوده و در حریم شهر بوده است و می‌بایست این اراضی تعیین تکلیف می‌گردید بنابراین در راستای تکلیف و وظایف قانونی مصوبه مورد نظر صادر و از این جهت فاقد ایراد قانونی است.

۲- طبق ماده ۲ قانون محدوده و حریم شهر، روستا و شهرک و نحوه تعیین آنها مقرر گردیده که "حریم شهر عبارت است از قسمتی از اراضی بلافصل پیرامون محدوده شهر که نظارت و کنترل شهرداری در آن ضرورت دارد و از مرز تقسیمات کشوری شهرستان و بخش مربوط تجاوز ننماید و به منظور حفظ اراضی لازم و مناسب برای توسعه موزون شهرها با رعایت اولویت حفظ اراضی کشاورزی باغات و جنگلها، هرگونه استفاده برای احداث ساختمان و تأسیسات در داخل حریم شهر تنها در چارچوب ضوابط و مقررات مصوب طرحهای جامع و هادی امکان‌پذیر خواهد بود."

بنابراین برابر صراحت قانونی ماده مذکور لازم است اراضی واقع در حریم هر شهر برای توسعه محدوده شهر و قرار گرفتن داخل محدوده می‌بایست اولاً لازم و ضروری باشد. ثانیاً اراضی مورد نظر مناسب جهت بهره‌برداری باشند. چنانچه به هر دلیل زمین‌هایی به حریم اضافه شود که مورد نیاز نبوده است و قابلیت توسعه به عنوان اراضی شهری را نداشته باشند در واقع این اقدام صورت گرفته خلاف قانون می‌باشد.

۳- مخالفت سازمان محیط زیست با الحاق اراضی و متعاقباً اصلاحیه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران برای خروج این اراضی از حریم شهر جدید صدرا به جهت تکلیف قانونی و در اجرای وظایف محوله بوده است چرا که مصوبات مراجع اداری بر